

Ἀναδημοσίευσις ἐκ τῆς «ΕΚΚΛ. ΑΔΗΘΕΙΑΣ»

978 A

ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΤΩΝ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΑΡΜΕΝΙΚΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΩΝ

μεταφρασθέντες ἐκ τοῦ Ἀρμενικοῦ

ΚΑΙ

ΣΥΝΤΟΜΟΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΠΑΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ἈΡΜΕΝΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ὑπὸ Δ. Ι. Χ. ΤΖΟΛΑΚΙΔΟΥ

ἘΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1894

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ԱՌ

ՎԵՉՈՓՈՒ ԵՒ ԳԵՐԻՄԱՍ

ՀԱՅՐԱՊԵՏ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ

Պ. Մ. Կ. Պ. Գ. Կ. Հ. Պ. Գ. Գ. Գ.

Տ. Տ. ՄԱՐՏԻՉ Ա.

ԽՐԵԱՐՀԱՐՔ ԶՈՒՆ

Արամատիւն

Տ. Ի. Խ. ԶՕԼԱԳԻՏԻՍ

5022

ΤΩ,
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩ, ΚΑΙ ΣΟΦΩΤΑΤΩ,
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ, ΚΑΘΟΛΙΚΩ,
ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΡΜΕΝΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΚΥΡΙΩ: ΚΥΡΙΩ:

ΜΗΓΚΗΡΔΙΤΣ ΤΩ: Α'

ΒΑΘΥΣΕΒΑΣΤΩΣ ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ

Ο ΠΟΝΗΣΑΣ

Δ. Ι. Χ. ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ

100

10

MANAGERIAL AND SUPPORT

LEVEL - 1

TRIPARTITE KANGARU

100-100

THE SHARON MCKINNON SKINZ

SISMANOIGLIO
MEGARD

MARKETING TO A

MARKETING TO A

MARKETING

MARKETING

Ἡ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» τὸ ἐπίσημον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ Οἴκου-
μεν. Πατριαρχείου, εὐηρεστήθη προλογιζομέ-
νη ἐπὶ τῆς ἡμετέρας μεταφράσεως τῶν Καρο-
νισμῶν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀρμενικῶν
Πατριαρχείων ἵνα προτάξῃ καὶ τὰ ἐξῆς.

«Ἐν τῷ τρίτῳ τεύχει τοῦ παρόντος ἔτους τῆς
«Ἐκκλησιαστ. Ἀληθείας» ἀναγγείλαντες ἐν ὀλί-
γοις τὸ σπουδαιότατον πόνημα, ὅπερ ὑπὸ τὴν ἐπιγρα-
φὴν «τὸ καθ' ἡμᾶς οἰκογενειακὸν δίκαιον»
ἐκ πιστῶν ἑλληνικῶν πηγῶν ἀρμενιστὶ ἐφιλοπόνη-
σεν ὁ ἀκάματος ὁμογενὴς ἡμῶν κ. Δ. Τσολακίδης
καὶ τὴν περὶ τούτου κρίσιν ἡμῶν ἐξενεγκόντες ἐξε-
φράζομεν συγχρόνως καὶ τὴν εὐχὴν ὅπως «ὡς τά-
χιον ἴδωμεν καὶ μετάφρασιν Καρονισμῶν καὶ
ἄλλων διεπόντων τὴν Ἀρμενικὴν ἐκκλησίαν».
Ὁ ἐλλόγιμος κ. Τσολακίδης ἔχων πάντοτε ὑπ' ὄψιν
τὸ κοινῇ συμφέρον καὶ τὸν στενότερον σύνδεσμον
τῶν δύο ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν προσεχώρησεν οἰκο-
θεν ἄνευ βοήθειας καὶ ὑποστηρήξεώς τινος τῶν μέγα

δυναμένων ὁμοδόξων εἰς τὴν ἐκδηλωθεῖσαν εὐχὴν
ἡμῶν καὶ μεταρράσας ἀποστέλλει ἡμῖν τοὺς Γενι-
κοὺς Κανονισμοὺς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀρμε-
νικῶν Πατριαρχείων, οὓς κατωτέρω δημοσιεύομεν.
Ὅποῖαν ἀξίαν, ὅποῖαν ὠφέλειαν δύναται νὰ προξε-
νήσῃ εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς δημόσιον ἢ νέα αὕτη ἐργασία
τοῦ ἀρμενομαθοῦς κ. Δ. Τσολακίδου δύνανται νὰ εἰ-
κάσωσι πάντες καὶ μάλιστα ὅταν λάβωσιν ὑπ' ὄψιν,
ὅτι ἡμεῖς, ἐν ᾧ φιλοτιμούμεθα νὰ μακθάνωμεν ἀ-
κριβῶς καὶ τὰ ἐλάχιστα τῶν παρὰ τοῖς ξένοις ἐν
τῇ ἀλλοδαπῇ γιγνομένων, ἀγνοοῦμεν ἐντελῶς τί
παρ' ἡμῖν αὐτοῖς καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ συμβαίνει».

ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΤΩΝ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΑΡΜΕΝΙΚΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΩΝ

Θεμελιώδεις αρχαί.

Α'.

Ἐκαστος ὁμοεθνῆς ἔχει καθήκοντα πρὸς τὸ ἔκτυ-
τοῦ ἔθνους. Ὡσαύτως καὶ τὸ ἔθνος ἔχει πρὸς ἕκαστον
ὁμοεθνή τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἕκαστος ὁ-
μοεθνῆς ἔχει δικαιώματα παρὰ τῷ ἔθνει καὶ τὸ ἔθνος
παρὰ τοῖς ὁμοεθνεσίν.

Ὅθεν ἔθνος τε καὶ ὁμοεθνεῖς συνδέονται πρὸς
ἄλληλους δι' ἀμοιβαίων καθηκόντων οὕτως, ὥστε
τοῦ ἑὸς τὸ καθήκον ἐστὶ δικαίωμα τοῦ ἑτέρου.

Β'.

Ἐκαστος ὁμοεθνῆς ὑποχρεοῦται ἵνα μετέχη, κα-
τὰ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεων αὐτοῦ, τῶν δι' ἀνάγκας
τοῦ ἔθνους δαπανῶν, ἵν' ἀναδέχεται προθύμως τὰς
ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἐπιβαλλομένας αὐτῷ ὑπηρεσίας καὶ
ὑποτάσσεται εὐχαρίστως εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ.

Ἡ τῶν ὁμοεθνῶν αὕτη ὑποχρέωσις ἐστὶ δικαίω-
μα τοῦ ἔθνους.

Γ'.

Τὸ ἔθνος ὑποχρεοῦται ἵνα μεριμνᾷ περὶ τῶν ἠθικῶν, δικαιοδικῶν καὶ ὕλικῶν ἀναγκῶν τῶν ὁμοεθνῶν, ἵνα δικτηρῇ ἀηλίδωτον τὴν τε διδασκαλίαν καὶ τὰς παρὰδόσεις τῆς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας· ἵνα φροντίζῃ περὶ τῆς διαδόσεως εἰς πᾶσαν τῆν ἐξ ἴσου, ἀρρένων τε καὶ θηλέων, τῶν εἰς ἀνθρώπους ἀποκαλιτῆτος ἀναγκῶν γνῶσεων καὶ δικτηρῇ εἰς ἀνθηρὰν κατὰστασιν τὰ ἔθνη καὶ καθιδρύματτα, ἀνεπτύσσον νομίμως τοὺς πόρους αὐτῶν καὶ ποιοῦν περὶ τὰ ἔξοδα συνετὴν οἰκονομίαν. Πρὸς δὲ ὑποχρεοῦται ἵνα βελτιώτῃ τὴν κατὰστασιν καὶ ἐξασφαλίστῃ τὸ μέλλον τῶν διαρκῶς εἰς ἔθνη καὶ ὑπηρεσίας ἀφιερωμένων, ἵνα παρέχῃ πατρικὴν περιποίησιν εἰς ἐνδεεῖς, εἰρηνεύῃ φιλοδικαίως τὰς μεταξὺ ὁμοεθνῶν ἀνεκφυμένους φιλονεικίας καὶ ἐπιδιώκῃ μετ' ἀροσιώτεως τὴν ἔθνη πρὸς ὁδόν.

Ἡ τοῦ ἔθνους αὕτη ὑποχρέωσις ἐστὶ δικαίωμα τῶν ὁμοεθνῶν.

Δ'.

Τὸ ἐπιτροπικῶς ἐκπροσωποῦν τὸ ἔθνος καὶ ἐπιβλέπον τὴν τῶν ἀμοιβαίων τούτων καθηκόντων νόμιμον ἐκτέλεσιν καὶ διακινῶσιν τετραγμένον Σωματεῖον καλεῖται Ἐθνικὴ Διοικητικὴ Ἀρχή, εἰς τὴν ἀνετέθη ὑπὸ τῆς ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως δι' εἰδικοῦ δικτάτορος καὶ Κανονισμῶν ἢ διοικήσεως τῶν ἐσωτερικῶν ὑποθέσεων τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἀρμενίων.

Ε'.

Ἡ Διοίκησις ἵνα ἦ ἔθνη δέον ἵνα ἔχῃ καὶ ἀντιπροσωπεῖαν.

ΣΤ΄.

Ἡ βᾶσις τῆς ἀντιπροσωπευτικῆς Διοικήσεως εἶναι ἀρχὴ τοῦ Δικαίου καὶ τοῦ Καθήκοντος, ὅπερ ἐστὶν ἀρχὴ τῆς δικαιοσύνης, ἡ δὴ δύναμις δ' αὐτῆς ἐγκεῖται ἐν τῇ πλειονοψηρίᾳ, ὅπερ ἐστὶν ἀρχὴ τῆς νομιμότητος.

SISMANOGLIO
RISERVA

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Α΄. Ἐκλογή καὶ παραίτησις

τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἄρθρον 1. Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ὢν πρόεδρος ὅλων τῶν ἐθνικῶν Συμβουλίῶν διευθύνει τὴν ἐκτελεστικὴν αὐτῶν ἀρχὴν, ἐν δὲ ἰδιαιτέροις περιστάσεσιν ἔστι τὸ μεσάζον πρόσωπον τῆς ἐκπληρώσεως τῶν διαταγῶν τοῦ Κράτους.

Ὅθεν ὁ ἐκλεχθὴσόμενος Πατριάρχης, ὅπως ἡ ἄξιος τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς ὑπολήψεως ὅλου τοῦ ἔθνους, δεόν ἵνα φέρῃ πάντα τὰ διὰ τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ἀπαιτούμενα προσόντα καὶ ἀνήκῃ εἰς τὴν τάξιν τῶν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὑπαγομένων ἐπισκόπων· πρὸς δὲ ἵν' ἀπολαμβάνῃ τῆς πλήρους ἐμπιστοσύνης τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ, ἀπὸ πατρὸς τοῦλάχιστον ἀρχόμενος, ὀθωμανὸς ὑπήκοος, ἔχῃ δὲ συμπειληρωμένον τὸ τριακοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 2. Ὅταν διὰ τοῦ θανάτου, τῆς παραιτή-

σεως τοῦ Πατριάρχου ἢ δι' ἄλλης τινὸς αἰτίας χρεώ-
ση ὁ θρόνος, τὸ Ἐκκλησιαστικὸν καὶ Λαϊκὸν Συμβού-
λιον συνερχόμενα ἐκλέγουσι Τοποτηρητὴν καὶ δι' ἐκ-
θέσεως αὐτοῦσι τὴν ὑπὸ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἐπίσημον
ἀναγνώρισιν αὐτοῦ.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐκλέγει τὸν Πατριάρχην,
τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ὁμῶς καὶ Λαϊκὸν Συμβούλιον δι-
καιοῦνται ἵνα ἐκφράσωσι γνώμην, διὰ τινος ὀνομαστι-
καῦ καταλόγου, περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀξίας τῶν ἐκλε-
ξιμῶν.

Ἡ ἐκλογή τοῦ Πατριάρχου γίνεταί κατὰ τὸν
ἐξῆς τρόπον.

Ἐν πρώτοις ὁ Τοποτηρητὴς καταρτίζει κατάλο-
γον τῶν ἐν τῇ ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ εὐρισκόμε-
νων ἐπισκόπων πρὸ δὲ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν σημειοῖ
τὰ κατὰ τὸ πρῶτον ἄρθρον ἀπαιτούμενα προσόντα
ἐκάστου, εἶτα παρουσιάζει αὐτὸν εἰς τὸ Ἐκκλησια-
στικὸν Συμβούλιον.

Τὸ Συμβούλιον δὲ τοῦτο συγκαλοῦν γενικὴν τῶν
Κληρικῶν συνέλευσιν, ἐτοιμάζει διὰ μυστικῆς ψηφο-
φορίας κατάλογον ἐκλεξιμῶν· δηλαδὴ ἐκαστον τῶν
μελῶν γράφει ἐπὶ ψηφοδελτίου τὰ ὀνόματα ὄλων ἐ-
κείνων τῶν Ἐπισκόπων ὅσους ὀρθοσκευτικῶς θεωρεῖ
καταλλήλους. Εἶτα γινομένης διαλογῆς τῶν ψήφων
καταγράφονται ἐν ἰδιαιτέρῳ καταλόγῳ, κατὰ τάξιν
τῆς πλειονοψηφίας, τὰ ὀνόματα αὐτῶν.

Ὁ Τοποτηρητὴς παρουσιάζει τὸν ὡς ἀνωτέρω
ἠτοιμασμένον κατάλογον εἰς τὸ Λαϊκὸν Συμβούλιον,
ὅπερ μετὰ τὴν ἐξέλεγχσιν τῆς ἀξίας ἐκάστου τῶν ἐκ-
λεξιμῶν, προβαίνει εἰς τὴν διὰ πλειονοψηφίας ἐκλο-
γὴν πέντε ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων Ἐπισκόπων, ὧν τὸν

ὀνομαστικὸν κατάλογον παρουσιάζει εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν.

Συγχρόνως καὶ ὁ ὑπὸ τῆς Γενικῆς τῶν Κληρικῶν Συνελεύσεως καταρτισθεὶς κατάλογος τῶν ἐκλεξιμῶν ἀναρτᾶται ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἐθν. Γεν. Συνελεύσεως.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐκ τῶν δύο τούτων καταλόγων λαμβάνουσα γνώσιν τῆς ὑπὸ τῶν δύο ἀρμοδίων Συμβουλίων ἐκφρασθεΐσης γνώμης περὶ τῆς θρησκευτικῆς καὶ πολιτικῆς ποιότητος τῶν ἐκλεξιμῶν, προβάλλει διὰ μυστικῆς καὶ ἀπολύτου πλειονοψηφίας εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Πατριάρχου.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις δύναται ἵνα ἐκλέξῃ καὶ πρόσωπον μὴ ὑποδειχθὲν ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ Λαϊκοῦ Συμβουλίου παρουσιασθέντι κατάλογῳ, τὸ πρόσωπον ὅμως ἐκεῖνο δεόν ἵνα ἀναφέρηται ἐν τῷ ὑπὸ τῆς Γενικῆς τῶν Κληρικῶν Συνελεύσεως κατηρητισμένῳ κατάλογῳ τῶν ἐκλεξιμῶν, καθότι δὲν δύναται ἵνα λάβῃ χώραν ἐκλογὴ ἐπὶ προσώπου μὴ ὑποδεικνυμένου ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἴκάν ἐν τῇ πρώτῃ ψηφοφορίᾳ μὴ ἐπιτευχθῆ ἀπόλυτος πλειονοψηφία, τὰ ὀνόματα τῶν δύο τῶν τῆς περισσοτέρης ψήφου λαθόντων γνωστοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ Τοποτηρητοῦ εἰς τὰ μέλη τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἧτις προβάλλει εἰς δευτέραν νόμιμον ψηφοφορίαν ἐπὶ τῶν δύο ἐκείνων ὀνομάτων. Ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ ψηφοφορίᾳ ὅσοι τῶν ἀντιπροσώπων δὲν δύνανται ἐν αὐτοπροσώπως λάβωσι μέρος, δύνανται ἐνυπογράφως καὶ ἐνσφραγίστως ἵνα πέμψωσι τὰς ψήφους αὐτῶν πρὸς τὸν Τοποτηρητὴν, ἧ καὶ νὰ καταθέσωσι ταύτας εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Τὰ ψηφοδέλτια τίθενται ἐν ἰδιαιτέρῳ κάλπῃ, ἧ

δὲ διαλογὴ αὐτῶν γίνεται διὰ τοῦ γραφείου τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἐπὶ παρουσίᾳ τεσσάρων κληρικῶν καὶ τεσσάρων λαϊκῶν ἐξελεγκτῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως.

Ἐὰν δὲ καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ ψηφοφορίᾳ τύχη ἰσοψηφία ἐπὶ τῶν δύο ἐκλεξιμῶν, τότε ἡ ἐκλογή τοῦ ἑνὸς τούτων γίνεται διὰ κληρώσεως.

Ἄρθρ. 3. Μετὰ τὴν ἐκλογὴν συντάσσεται τὸ σχετικὸν πρακτικόν, ὅπερ ὑπογράφουται ὑπὸ πάντων τῶν παρευρεθέντων διαβιβάζεται διὰ τοῦ Τοποτηρητοῦ εἰς τὴν Ὑψηλὴν Σύλην καὶ οὕτως ὁ Πατριάρχης ἐγκριθίσιαται κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἔθος συναδὲ τῷ αὐτοκρατορικῷ Δικτάγματι.

Ἄρθρ. 4. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἀποστέλλει διὰ τινῶν προσώπων προσκλητήριον γράμμα πρὸς τὸν ἐκλεγέντα Πατριάρχην ἐὰν εὐρίσκηται ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ δι' ἀποστολῆς ἐπιτροπῆς ἐὰν εὐρίσκηται μακρὰν τῆς Ἡρωτεουσῆς. Ὁ νεοεκλεγείς Πατριάρχης λαμβάνων τὸ προσκλητήριον ἔρχεται εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ ἐν τῷ αὐτόθινά ῥα δίδωσι τὴν ἐξῆς ὑπόσχεσιν.

«Ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ὑπόσχομαι ἐνώπιον πάντων ὅτι ἠθέλω διατελεῖ πιστὸς εἰς τε τὸ Κράτος καὶ τὸ Ἔθνος μου καὶ ὅτι εἰλικρινῶς θέλω ἐπιτηρεῖ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν Ἐθνικῶν Κανονισμῶν»¹. Μετὰ ταῦτα τὰ καθήκοντα τοῦ Τοποτηρητοῦ πύουσιν ἀμέσως, ὁ δὲ ἐκλεγείς Πατριάρχης, ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς Ὑψηλῆς Σύλης, παρουσιάζεται κατ'εὐθείαν εἰς

1. Ἐν τῷ ἀρμενικῷ κειμένῳ ἀντὶ «Γενικῶν Κανονισμῶν» ὑπάρχουν αἱ λέξεις «Ἐθνικὸν Σύνταγμα». Σ. Μ.

τὴν Α. Μ. τὸν Ἄνακτα, ἀναγνωριζομένου οὕτω τοῦ πατριαρχ. ἀξιωματος, κατόπιν δὲ διὰ τῆς εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην μεταβίβσεως αὐτοῦ κοινοποιεῖται τὸ γεγονός.

Ἄρθρ. 5. Ἐάν ὁ Πατριάρχης πολιτευθῆ ἑναντίον τῶν διατάξεων τῶν Γενικῶν Κανονισμῶν θεωρεῖται ὑπεύθυνος.

Ἄρθρ. 6. Μόνη ἡ Γενικὴ τῶν ἀντιπροσώπων Συνέλευσις ὡς καὶ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν καὶ Λαϊκὸν Συμβούλιον δικαιοῦνται ἵνα κατηγορήσωσι τοῦ Πατριάρχου καὶ ἐγκαλέσωσιν αὐτόν.

Τὸ κατηγοροῦν ἢ διαμαρτυροῦμενον ἑναντίον τοῦ Πατριάρχου Συμβουλίου, ἀδείχ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, ζητεῖ παρὰ τοῦ Πατριάρχου τὴν συγκάλεσιν Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ἐάν δὲ ὁ Πατριάρχης ἀντιστῆ εἰς τοῦτο, ἀναφέρεται πάλιν τοῦτο εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν, ἥτις κατὰ τὴν διατύπωσιν τῆς διαμαρτυρίας, διατάσσει τὴν συγκάλεσιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ὑπὸ τὴν προεδρείαν ἑνὸς τοῦ τὰ πρῶτα φέροντος καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐρισκομένου Ἐπισκόπου.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐκλέγουσα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς πέντε κληρικούς καὶ ἴσους λαϊκούς συνιστᾷ μίαν δεκαμελῆ ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν, ἧς δὲν δύναται ἵνα μεθέξῃ οὐδεὶς τῶν κατηγορούντων ἢ διαμαρτυρουμένων. Ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν διατυπωθειῶν κατηγοριῶν συντάσσει καὶ διαβιβάζει τὴν ἐκθεσιν αὐτῆς εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, ἥτις διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἀποφασίζει περὶ τοῦ ζητήματος. Τὸ περιέχον τὴν ἀπόφασιν ἔγγραφον δέον ἵνα φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς τῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀποφανεθέντων μελῶν, καὶ ἐάν ἐκρίθη ἀναγκαίᾳ ἢ παραίτησις

τοῦ Πατριάρχου, οἱ ἀρχιερεῖς τῶν δύο Συμβου-
λίων μετὰ τοῦ προεδρεύσαντος Ἐπισκόπου μεταβί-
νουν παρὰ τῷ Πατριάρχῃ ὅστις, λαβὼν τὸ ἔγγραφο
καὶ γνωρίσας τὸ θέλημα τοῦ ἔθνους, χρεώσται ἕνα
δώση τὴν παρτίτησιν αὐτοῦ. Ἄλλ' ἐὰν μὴ θελήσῃ
ἕνα πράξῃ τοῦτο, τότε εἰδοποιεῖται τὸ πρᾶγμα εἰς
τὴν Ὑψηλὴν Βύβλην, ἣτις κηρύττει αὐτὸν ἔκπτωτον
τοῦ Θρόνου.

Ἄρθρ. 7. Ὁ παρτιτούμενος Πατριάρχης περιέρ-
χεται πάλιν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐνεργεῖν ἐπισκό-
πων περὶ τοῦ ὁποῖου λαμβάνεται ἡ κατὰ κανόνας
δέουσα πρόνοια ὑπὸ τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου.

Καθήκοντα τοῦ Πατριάρχου.

Ἄρθρ. 8. Ὁ Πατριάρχης χρεώσται ἕνα πολιτεύη-
ται συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῶν Γενικῶν τοῦ ἔ-
θνους Κανονισμῶν καὶ ἐπιτηρῇ τὴν ἀκριθῆ ἐφαρμο-
γὴν αὐτῶν.

Ὁ Πατριάρχης ἐπιψηφίζει καὶ παρπέμπει τὰς
εἰς αὐτὸν ἀναφερομένας ὑποθέσεις πρὸς τὸ ἀρμοδίον
Συμβούλιον. Τὰ περὶ τινος ὑποθέσεως πατριαρχικὰ ἢ
ἄλλα ἐπίσημα ἔγγραφα, τακρίρια, θεωροῦνται ὡς μὴ
φέροντα κῦρος καὶ μένουσιν ἀνενέργητα ἐὰν μὴ ᾧσιν
ὑπογεγραμμένα καὶ ἐσφραγισμένα ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου
Συμβουλίου πρὸς ὃ παρπέμφθη καὶ ἐθεωρήθη ἡ ὑπό-
θεσις. Προκειμένης ὁμοῦς ὑποθέσεως μὴ ἐπιδεχο-
μένης ἀναβολῆν μέχρι τῆς προσεχοῦς συνελεύσεως ἢ
ἐκτάκτου συνεδριάσεως, ὁ Πατριάρχης, ὑπὸ ἰδίαν
εὐθύνην, δύναται ἕνα προσῆ εἰς τὴν διακπερίωσιν αὐ-

τῆς ἀνακαινῶν κατόπιν τοῦτο ἐγγράφως εἰς τὸ ὑπερ-
ἀνήκει Συμβούλιον πρὸς ἐπικύρωσιν.

Ἄρθρ. 9. Ὁ Πατριάρχης πρὶν ἢ ὑπογράψῃ ἐγ-
γραφα, περιέχοντα ἀποράσεις, ἐν τῇ ἀπουσίᾳ αὐτοῦ
ἐκδοθεῖσας ὑπὸ τῶν Συμβουλίων, δύναται ἐν' ἐπιφέ-
ρῃ ἐπ' αὐτῶν παρρητήσεις καὶ συστάσῃ τὴν ἐκ δευ-
τέρου ἐξέτασιν αὐτῶν. Κατόπιν ὁμως ὑποχρεοῦται
ἐν' ὑπογράφῃ ταῦτα, ὅπότεν δὲν εὐρίσκη τὰς ἐν αὐ-
τοῖς ἀποράσεις ἀπαρδούσας πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν Γε-
νικῶν Κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 10. Ὁ Πατριάρχης δύναται ἵνα προτείνῃ
εἰς τὸ ἀρμόδιον Συμβούλιον ἢ τὴν Ἐπιτροπὴν τὴν
ἀποβολὴν οἰουδήποτε κληρικοῦ, διδασκάλου, ἐκκλη-
σιαστικοῦ ὑπαλλήλου, μονῆς ἢ καὶ νοσοκομείου, ὅταν
ἢ πολιτεία αὐτοῦ ἢ ἐναντία τῶν ἀρχῶν τῶν Γενικῶν
Κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 11. Ὁ Πατριάρχης δὲν δικαιοῦται ἵνα δια-
λύσῃ ἢ τροποποιήσῃ ἀρ' ἐαυτοῦ τὸ Ἐκκλησιαστικόν
ἢ τὸ Λαϊκόν Συμβούλιον καὶ τὰς σχετικὰς αὐτῶν
Ἐπιτροπὰς. Ἄλλ' ὅταν ἴδῃ ὅτι τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν πο-
λιτεύεται ἐναντίον τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ πνεύματος
τῶν Γενικῶν Κανονισμῶν, πρῶτον, ζητεῖ ἐξηγήσεις
παρὰ τοῦ διευθύνοντος τὰ τοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς Ἐ-
πιτροπῆς προέδρου, δεύτερον, ὑπομιμνήσκει τὴν πα-
ράνομον πορείαν αὐτοῦ καὶ καλεῖ αὐτὸ εἰς τὴν νομι-
μότητα καὶ τρίτον, ἀναφέρει τοῦτο εἰς τὴν Γενικὴν
Συνέλευσιν, ἐὰν τὸ κατηγορούμενον ᾖ καὶ ἐν τῶν Διοι-
κητικῶν τοῦ ἔθνους Συμβουλίων· ἐὰν δὲ ᾖ καὶ μία
τῶν Ἐπιτροπῶν, εἰς τὸ Λαϊκόν Συμβούλιον, καὶ κα-
ταδεικνύων τὰς αἰτίας ζητεῖ τὴν διάλυσιν τοῦ κα-
τηγορουμένου Συμβουλίου ἢ τῆς Ἐπιτροπῆς.

*Αρθρ. 12. Ὁ Πατριάρχης λαμβάνει πρὸς τοῦ ἔθνικοῦ Ταμείου τὴν ὠρισμένην αὐτῷ ἐπιχορήγησιν καταβάλλων ἐξ αὐτῆς τὰς ἐσωτερικὰς δαπάνας τῶν Πατριαρχείων.

Β'. Πατριαρχικὸν Γραφεῖον.

*Αρθρ. 13. Συστηθήσεται ἐν τοῖς Πατριαρχείοις γραφεῖον πρὸς σύνταξιν τῶν τῷ ἔθνος ἀπορρώντων ἐγγράφων.

Τὸ Γραφεῖον τοῦτο διακριθῆσεται εἰς τρία τμήματα.

Α'] Γραφεῖον ἀλληλογραφίας, ὅπερ ἀσχολεῖται περὶ τὴν σύνταξιν ἐγγράφων ἀποσπελλομένων ἢ παραλαμβανομένων ὑπο τῶν Πατριαρχείων.

Β'] Γραφεῖον συντάξεως τῶν πρακτικῶν, ὅπερ ἀσχολεῖται καὶ εἰς τὴν διευθέτησιν τῶν εἰς τὰ Συμβούλια καὶ Ἐπιτροπὰς ἀναιρεομένων ἐγγράφων.

Γ' Γραφεῖον ληξιαρχικόν, ὅπερ ἀσχολεῖται εἰς τὴν ἐγγραφὴν τῶν γάμων, τῶν γεννήσεων καὶ ἀποβιώσεων.

Πρὸς τοῦ τελευταίου τούτου Γραφείου ἐκδίδονται τὰ πρὸς ὁδοιπορίαν ἀναγκαιοῦντα ἔγκυρα ἀποδεικτικὰ καθὼς καὶ τὰ περὶ γεννήσεως, γάμου, ἀποβιώσεως καὶ λοιπὰ τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἐπίσημα ἐγγράφα.

*Αρθρ. 14. Τὸ πατριαρχικὸν Γραφεῖον θέλει ἔχει ἓνα ἀρχιγερμανικόν, ὅστις εὐθύνεται δι' ὅλας τὰς ὑποθέσεις τοῦ Γραφείου. Τὸ Λαϊκὸν Συμβούλιον ἐκλέγει αὐτόν, ὁ δὲ Πατριάρχης ὀνομάζει αὐτόν. Ὁ ἀρχι-

γραμμικτεὺς κρατεῖ συγχρόνως καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ὁ ἀρχιγραμματεὺς ὑποχρεοῦται ἵνα φροντίξῃ καὶ λαμβάνῃ κατ' ἔτος ἀντίγραφα τῶν καταλόγων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς ἐπαρχίαις γινομένων γάμων, γεννήσεων καὶ ἀποθιώσεων τῶν ὁμοθῶν καὶ διατάσῃ τὴν ἐγγραφὴν αὐτῶν ἐν τῷ γενικῷ ληξικρικῷ Κώδικι τῶν Πατριαρχείων. Ὁ ἀρχιγραμματεὺς δεῖον ἵνα ἢ κἀτοχος κατὰ βῆθος τῆς Ἀρμενικῆς γιγνωσκῶν συνέμα ἐπαρκῶς τὴν Τουρκικὴν καὶ Γαλλικὴν.

Ἄρθρ. 15. Τὸ Γραφεῖον θελεῖ ἔχει ἱκανὸν ἀριθμὸν γραμματέων καὶ τούτων γιγνωσκόντων καλῶς τὴν Ἀρμενικὴν. Πᾶς γραμματεὺς, ἀναλόγως τῆς ἐργασίας αὐτοῦ, φέρει εὐθύνην ἑπέναντι τῆς Συνελεύσεως, τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τῆς Ἐπιρείας εἰς ἣν ἀνήκει. Ἄπαντες δὲ ὁμοῦ εἰσὶν ὑπεύθυνοι εἰς τὸν ἀρχιγραμματέα.

Ἄρθρ. 16. Πᾶν ἔγγραφον ἐκδιδόμενον παρὰ τοῦ ληξικρικῶ Γραφείου δεῖον ἵνα φέρῃ τὴν πατριαρχικὴν σφραγίδα καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἀρχιγραμματέως.

Γ'. Ὁ τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχης.

Ἄρθρ. 17. Ὁ τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχης κατέχει ἰσοθίως τὸν θρόνον τοῦ ἀγίου Ἰακώβου ὧν συγχρόνως ἔφορος τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνημάτων καὶ πρέεδρος τῆς Ἀδελφότητος τῆς Μονῆς τοῦ ἀγίου Ἰακώβου.

Καθῆκον αὐτοῦ εἶναι ἵνα πολιτεύηται συμφυδᾶ

ταῖς τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις τοῦ ἁγίου Ἰακώβου Μονὴν διέπουσι Κανονισμοῖς καὶ ἐπαχρυσθῆ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν αὐτῶν.

*Ἀρθρ. 18. Ἐάν ὁ Πατριάρχης πολιτεύηται ἐναντίον τῶν Κανονισμῶν τῆς Μονῆς τῶν Ἱεροσολύμων, θεωρεῖται ὑπεύθυνος.

*Ἀρθρ. 19. Ὁ Πατριάρχης ἐγκαλεῖται ἢ ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἢ ὑπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ Λαϊκοῦ Συμβουλίου.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει συγκαλεῖται Γενικὴ τοῦ ἔθνους Συνέλευσις. καὶ ἂν ἡ ἀποδιδομένη κατηγορία ἐξετασθεῖσα φανῆ βέβαιος, ἢ Γενικὴ Συνέλευσις, κατὰ τὰς δικτάξεις τοῦ περὶ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐκτοῦ ἁρθρου, ἀναλόγως τῆς βαρῦτητος τῆς κατηγορίας, ἢ καλεῖ τὸν Πατριάρχην δι' ἐγγράφου διακηρυχθεῖς εἰς νόμιμον πορείαν, ἢ ἀναγκάζει αὐτὸν ἐν' ἀπομακρυνθῆ τοῦ θρόνου, ἀναθέτουσα τὰ καθήκοντα αὐτοῦ εἰς Τοποτηρητὴν, ἐκλεγόμενον ὑπ' αὐτῆς ἐκ τῶν τὴν Ἱεροσολυμιτικὴν Ἀδελφότητα ἀποτελούντων μελῶν.

*Ἀρθρ. 20. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων, ἢ Ἀδελφότης ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐκλέγει ἕνα Τοποτηρητὴν τὸν ὅποιον ἀναγνωρίζουσι τὰ ἔθνηικόν Συμβούλια.

*Ἀρθρ. 21. Ὁ τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχης ἐκλέγεται ὑπὸ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Συμβουλίων. Ἡ Ἀδελφότης ὁμως δικαιοῦται ἕνα ἐκφέρῃ γνώμη περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀρμοδιότητος καὶ ἀξίας τῶν ἐκλεγόμενων διὰ τινος καταλόγου.

Ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πατριάρχου, ὁ εἰρημένος Τοποτηρητὴς συγκαλεῖ εἰς γενικὴν συνέλευ-

σιν τὴν Ἀδελφότητα. Ἐν τῇ συνελεύσει ταύτῃ συντάσσεται ὀνομαστικός κατάλογος, κατὰ τὸν δι' ἐκλογήν Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως γινόμενον ὑπὸ τῆς γενικῆς τῶν κληρικῶν συνελεύσεως, ὅστις δέον ἵνα περιέχῃ ἐπὶ τὸ ὑλάχιστον ὀνόματα ἐκλεξιμῶν. Ὁ κατάλογος οὗτος συνεδευόμενος ὑπ' ἐκθέσεως φερομένης τῆς ὑπογραφῆς τῆς Ἀδελφότητας, ἀποστέλλεται εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως.

Ἄρθρ. 22. Ὁ διὰ τὸν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων ἐκλεγόμενος Πατριάρχης δέον ἵνα ἔχῃ συμπληρωμένον τοῦλάχιστον τὸ 35 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, καὶ ἐκ γενετῆς ὑψηλῆς ὀθωνικός, ὦν ἐκ τῶν ἐπισκόπων ἢ ἱεροδιδασκάλων (Βικταβέτ) τῆς Ἀδελφότητας, οὐχὶ δὲ τῶν καὶ ἐκ ἀποχωρησάντων αὐτῆς.

Δὲν θεωροῦνται ὡς ἀποχωρήσοντες τῆς Ἀδελφότητας ἐκεῖνοι, οἵτινες διορίσθησαν ὑπὸ τῶν Συμβουλίων τῶν Πατριαρχείων εἰς ἔθνικας ὑπηρεσίας τῇ συγκρατῆσει τοῦ Πατριαρχίου τῶν Ἱεροσολύμων.

Ἄρθρ. 23. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον μετὰ τοῦ Ἀπικού συνεργόμενα ἐξετάζουσι περὶ τῆς ἀξίας καὶ ἀρμοδιότητος τῶν ἐν τῷ εἰρημένῳ καταλόγῳ ἀναφερομένων προσώπων ἐξ ὧν ὑποδεικνύουσι τρεῖς ἐκλεξιμῶς τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων κατόπιν παρουσιάζουσι εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν. Ἀναρτᾶται δὲ καὶ ὁ παρὰ τῆς Ἀδελφότητας ἀποσταλεὶς κατάλογος τῶν ἐκλεξιμῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς συνεδριάσεως.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις, ἀφοῦ πληροφορηθῇ τὴν ἐπὶ τῶν ἐκλεξιμῶν γνώμην τῆς τε Ἀδελφότητας καὶ τῶν δύο Συμβουλίων, ἐκλέγει ἐξ αὐτῶν τὸν μᾶλλον ἐπὶ εὐσεβεῖα, συνέσει καὶ παιδείᾳ διακρινόμενον διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ ἀπολύτου πλειονοψηφίας.

Ἐν τῇ Γενικῇ Συνελεύσει δὲν δύναται ἵνα τεθῆ ὡς ὑποψήφιος πρόσωπον μὴ ἀνκφερόμενον ἐν τῷ ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος συνταχθέντι καταλόγῳ τῶν ἐκλεξιμῶν.

Δ'. Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρ. 24. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ἀπαρτίζεται ἐκ δέκα τεσσάρων δικεκριμένων κληρικῶν ἐχόντων συμπεπληρωμένον τὸ τριακοστὸν τοῦλάχιστον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν καὶ ἀπὸ πενταετίας κεχειροτονημένων.

Ἄρθρ. 25. Ἡ γενικὴ Ἐκκλησιαστικὴ Συνέλευσις διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐκλέγει τριπλάσιον ἀριθμὸν τῶν τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ἀπαρτισόντων, ὧν τὰ ὀνόματα δι' ἐνυπογράφου ἐκθέσεως παρουσιάζει εἰς τὴν ἑθνικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, ἣτις ἐκλέγει ἐξ αὐτῶν, διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, τὰ μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἐπὶ τούτῳ ἐκθεσις διὰ τοῦ Πατριάρχου διαβιβάζεται εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην καὶ τὰ ἐκλεγέντα μέλη αὐτοκρατορικῶς Διατάγματι ἀναγνωρίζονται.

Ἄρθρ. 26. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ἀπαξ τοῦ ἔτους, τέλη Ἀπριλίου μηνός, διαλύεται καὶ ἀντικαθίσταται κατὰ τὰς ἀρχὰς Μαΐου. Τὰ ἀποχωρήσαντα μέλη τοῦ Συμβουλίου τούτου δὲν δύνανται ἵνα ᾧσιν ἐκλέξιμα καὶ αἴθις πρὶν ἢ παρέλθωσι δύο ἔτη.

Ἄρθρ. 27. Ὅταν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ἕνεκα παραιτήσεως ἢ ἄλλης αἰτίας, λείψωσι τρία μέλη, ἀντικαθίστανται ταῦτα ὑπὸ

τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως διὰ ψευδοπρορίας, ἀλλὰ μέ-
χρῃς ὅτου γίνῃ ἡ ἐκλογή αὕτη, ζητεῖται ἐν τῇ Ἐκ-
κλησιαστικῇ Συνελεύσει ἡ πλειονοψηφία τῶν ὑπάρ-
χόντων μελῶν.

Ἄρθρ. 28. Ἔργον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβου-
λίου ἐστὶν ἐν γένει ἡ διεξαγωγή τῶν θρησκευτικῶν
ὑποθέσεων. Πρὸς δὲ μέλημα αὐτοῦ θέλει εἶναι ἡ ἐν
τῷ ἔθνει ἀναζωογόνησις τῶν θρησκευτικῶν φρονημά-
των, ἡ ἀπαρσάλευτος διατήρησις τῶν τε δογματικῶν
καὶ παραδόσεων τῆς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας, ἡ πρὸς
εὐταξίαν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἐπαγρύ-
πησις, ἡ φροντίς πρὸς εὐρεσιν μέσων συντελούντων
εἰς βελτίωσιν τῆς παροῦσης κατιστάσεως τοῦ κλήρου
καὶ ἐξασφάλισιν τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ, ἡ κατὰ και-
ροῦς ἐπίσκεψις εἰς τὰς σχολὰς τῶν ὁμογενῶν πρὸς
ἐπίβλεψιν τῶν ἐν αὐταῖς παραδεδομένων χριστιανικῶν
διδασκαλιῶν, ἡ μέριμνα πρὸς ἀνάδειξιν ἀξίων καὶ
εὐπαιδευτῶν ἱεροκηρύκων καὶ ἱερέων καὶ ἡ κατὰ τοὺς
ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας ἐπίλυσις τῶν ἀνακυρουμένων
θρησκευτικῶν ζητημάτων.

Ἄρθρ. 29. Ὅταν τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον
ἀδυνατῇ καθ' ἑαυτὸ εἶναι ἐπίλυση καθαρῶς θρησκευτι-
κῶν σπουδαίων τι ζητήμα, συγκαλεῖ τότε γενικὴν
συνέλευσιν ἐκ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐρισκομέ-
νων Ἐπισκόπων, Ἀρχιεπισκόπων, Ἱεροκηρύκων, Προΐ-
σταμένων καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐκ τῶν Ἀρχιερέων τῶν
πληθυστέρων ἐπαρχιῶν. Ὅταν δὲ καὶ ἡ Γενικὴ αὕτη
συνέλευσις θεωρῇ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος ὑπερ-
βαίνουσαν τὴν ἀρμοδιότητά αὐτῆς, τότε δι' ἐνυπογράφου
ἐκθέσεως ἀναφέρεται εἰς τὸν Καθολικὸν Πατριάρ-
χην τῶν Ἀρμενίων.

Ἄρθρ. 30. Πᾶσα ἔγγραφος ἐκθεσις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου δεόν ἵνα φέρῃ τὴν ὑπογραφήν τῆς πλειονοψηφίας.

Ἄρθρ. 31. Ἐν τε Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς ἐπαρχίαις ἢ περὶ χειροτονίας ἀπαιτούμενη ἄδεια ἱεροκήρυκος (Βικταβέτ) Ἀρχιμανδρίτου ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου. Ἄλλ' ἢ περὶ χειροτονίας ἄδεια ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, ὑπὸ τοῦ ἐπιτοπίου Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 32. Ἐὰν οἱ ἱερεῖς μιᾶς ἐκκλησίας ὡς καὶ ἢ Ἐφοροεπιτροπὴ αὐτῆς δὲν θεωρῶσι ἀναγκασίαν τὴν πρόσληψιν καὶ ἐτέρου ἱερέως καὶ δὲν ὑποβῶσι τοῦτο δι' ἐνυπογράφου αἰτήσεως, οὐδεμίαν χειροτονίαν νέου ἱερέως δύναται ἵνα γένηται.

Ἄρθρ. 33. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ἐκλέγει τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱεροκήρυκας καὶ προϊσταμένους τῶν ἐκκλησιῶν, ὃ δὲ Πατριάρχης ὀνομάζει αὐτούς.

Ἄρθρ. 34. Ἐν τῷ Ἐκκλησιαστικῷ Συμβουλίῳ πᾶσα ἐκλογή γίνεται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

Ἄρθρ. 35. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον δεόν ἵνα συντάξῃ κανονισμόν περὶ βελτιώσεως τῆς θέσεως καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ μέλλοντος τοῦ Κλήρου ὅπως αὗτος δύναται ἵνα τελῇ τὰ πνευματικὰ αὐτοῦ καθήκοντα δωρεάν.

Ε'. Λαϊκὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρ. 36. Τὸ Λαϊκὸν¹ Συμβούλιον σύγκαιται ἐξ

1. Ἐν τῷ ἄρμενικῷ κειμένῳ ὑπάρχει «πολιτικόν».

εἴκοσι λαϊκῶν μελῶν γινωσκόντων τὰς τε ἔθνικὰς ὑποθέσεις καὶ τοὺς νόμους τῆς Κυβερνήσεως.

*Ἀρθρ. 37. Τὰ μέλη τοῦ Λαϊκοῦ Συμβουλίου διὰ μυστικῆς καὶ ἀπολύτου πλειονοψηφίας ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἡ δὲ περὶ τούτου ἔκθεσις διαβιβάζεται διὰ τοῦ Πατριάρχου εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην πρὸς ἀνγχνώρισιν αὐτοῦ αὐτοκρατορικῶ Διατάγματι.

*Ἀρθ. 38. Τὸ Λαϊκὸν Συμβούλιον ἐργάζεται ἐπὶ μίαν διετίαν. διαλύεται δὲ περὶ τὰ τέλη Ἀπριλίου μηνὸς καὶ ἀνανεοῦται περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου.

Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τούτου δύνανται πάλιν ἔτι ἐκλεγῶσιν ὡς τοιαῦτα μετὰ παρελεύσιν δύο ἐτῶν. Οὐχ ἦττον ὁμοῦς δύνανται ἵνα λάβωσι μέρος εἰς οἰσδήποτε ἄλλας ἔθνικὰς ὑπηρεσίας.

*Ἀρθρ. 39. Ἐάν ἐν ἓκ τῶν μελῶν τοῦ Λαϊκοῦ Συμβουλίου, ἄνευ ἐγγράφου δηλώσεως τῆς αἰτίας, ἀπουσιάσῃ τρίς ἄλλεπαλλήλως, ὁ διευθύνων τὰ τοῦ Συμβουλίου ἐγγράφως ἐρωτᾷ τὴν αἰτίαν. Ἐάν δὲ μὴ ληθῆ ἀπάντησις, γράφει ἐκ δευτέρου εἰδοποιῶν αὐτὸν ὅτι, εἰ μὴ εὐρεθῆ παρῶν ἐν τῇ προσεχεῖ συνεδριάσει θεωρηθήσεται ὡς παραιτηθεὶς, ἐάν δὲ πάλιν μὴ παρευρεθῆ, λογίζεται ὡς δοὺς τὴν παραιτήσιν αὐτοῦ.

*Ἀρθρ. 40. Ὅταν, ἐνεκὰ παραιτήσεως ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας, ἐκλείψωσι τρία μέλη ἐκ τοῦ Λαϊκοῦ Συμβουλίου, ταῦτα ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως. Ἀλλὰ, μέχρις οὗτοῦ γίνεται ἡ ἐκλογή αὐτῆ, ζητεῖται ἡ πλειονοψηφία τῶν ὑπαρχόντων μελῶν.

*Ἀρθρ. 41. Ἔργον τοῦ Λαϊκοῦ Συμβουλίου ἐστὶν ἡ ἐν γένει διεξχωγὴ τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων τῶν

όμοιοθῶν. Καθῆκον καὶ μέλημα αὐτοῦ ἔσται ἡ περὶ τῆς εὐταξίας καὶ προόδου τοῦ ἔθνους σκέψις καὶ φροντίς, ἡ ἀκριβὴς ἐξέτασις τῶν ἐθνωφελῶν προτάσεων τῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν αὐτοῦ Ἐπιτροπῶν, ἡ ἐκτίμησις τῆς σπουδαιότητος τῶν προτεινομένων μέτρων, ἡ εἰς πραγματοποιήσιν ὑποστήριξις αὐτῶν καὶ ἡ προσπλάθεια πρὸς ἄρσιν παντὸς παρεμπόδιου.

Ἄρθρ. 42. Τὸ Λαϊκὸν Συμβούλιον ἀναθέτει τὴν διεξαγωγὴν τῶν πρὸς αὐτὸ παρουσιαζομένων ὑποθέσεων εἰς τὰς ἐπιτροπὰς, μέχρις οὗτου δὲ λάβῃ τὴν γνώμην αὐτῶν, δὲν δικαιούται ἵνα προσβῇ εἰς διεκπεριώσιν οὐδεμιᾶς τούτων. Καίτοι τὸ Συμβούλιον δυνάμενον, ἐνεκὰ λόγων νομίμων, ἐν' ἀναιρέσει τὴν ἀπόφασιν μιᾶς Ἐπιτροπῆς, αὐτὴ ὅμως καθ' ἑαυτὴν δὲν δύναται ἵνα μετατρέψῃ ταύτην, ἀλλ' ὑποχρεούται ἐν' ἀναιρέσει πάλιν τὴν ἀναθεώρησιν τῆς υποθέσεως εἰς τὴν ἰδίαν Ἐπιτροπὴν. Πρὸς δὲ τὸ Λαϊκὸν Συμβούλιον δὲν δύναται ἵνα τροποποιήσῃ ἢ διαλύσῃ οὐδεμίαν τῶν ἐθνικῶν Ἐπιτροπῶν ἐν ὅσῳ δὲν εὖρῃ ταύτην πολιτευομένην ἐναντίον τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν τῶν Γενικῶν Κανονισμῶν. Ὅταν συμβῇ τὸ τοιοῦτο, πρῶτον ζητεῖ ἐξηγήσει παρὰ τοῦ διευθύνοντος τὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, δεῦτερον δι' ἐγγράφων παραστάσεων προσκαλεῖ αὐτὴν εἰς νόμιμον πορείαν, τρίτον δὲ προβαίνει εἰς ἀλλαγὴν καὶ ἀντικατάστασιν τῶν μελῶν αὐτῆς, τὰς ἐπὶ τούτῳ ὅμως αἰτίαις ὀρεῖται ἵνα ἀναφέρῃ ἐν τῇ κατὰ πᾶσαν διετίαν παρουσιαζομένῃ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ἐκθέσει τῶν πεπραγμένων αὐτῆς.

Ἄρθρ. 43. Ὅταν παρουσιασθῇ εἰς τὸ Λαϊκὸν Συμβούλιον σπουδαῖόν τι ζήτημα διὰ τὴν ἐπίλυσιν

τοῦ ὁποίου θεωρεῖ ἑαυτὸ ἀνακρίδιον, τότε ἀναφέρει αὐτὸ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν.

Γ'. Ἐπιτροπαὶ καὶ Ἐφορεῖαι διοριζόμεναι ὑπὸ τοῦ Λαϊκοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 44. Ὑπὸ τοῦ Λαϊκοῦ Συμβουλίου διορίζονται, διὰ μὲν τὰς ἐκπαιδευτικὰς, οἰκονομικὰς, δικαστικὰς καὶ μοναστηρικὰς ὑποθέσεις, τέσσαρες Ἐπιτροπαί, διὰ δὲ τὰς διχειρίσεις τρεῖς Ἐφορεῖαι. Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστης τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ Ἐφορειῶν ἐστὶ διετῆς ἀνανευμένου τοῦ ἡμίσεως τῶν μελῶν αὐτῶν κατὰ πᾶν νέον ἔτος.

Πρόεδρος τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς (τοῦ πνευματικοῦ Δικαστηρίου) ἐστὶν ὁ κατὰ καιρὸν ἀντιπρόσωπος (Πρωτοσύγκελλος) τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πατριάρχου.

1. Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ.

Ἄρθρ. 45. Ἡ ἐκπαιδευτικὴ ἐπιτροπὴ σχηματίζεται ὑπὸ ἑπτὰ λογίων λαϊκῶν μελῶν. Καθ' ἕνα τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς εἰσὶν ἡ ἐν γένει ἐποπτεία καὶ ἐπαγρύπνησις περὶ ἀγωγῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ ἀρμενικοῦ ἔθνους, ἡ φροντίς ὅπως τὰ σχολεῖα λειτουργῶσιν εὐτάκτως, ἡ ὑποστήριξις καὶ ἐνθάρρυνσις τῶν Ἀδελφοτήτων τῶν εἰς ἐκπαίδευσιν τῆς ἀρμενικῆς νεολαίας συντελουσῶν, ἡ περὶ βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τῶν διδασκάλων καὶ ἐξασφαλίσεως τοῦ μέλλοντος αὐτῶν μέριμνα, ἡ πρὸς ἀνάδειξιν ἐν τῷ

Ἔθναι σπουδαίων καὶ ἀξίων διδασκάλων φροντίς καὶ ἢ πρὸς συγγραφεὴν καὶ δημοσίευτον κατκλήλων σχολικῶν καὶ ἄλλων ἐκπαιδευτικῶν βιβλίων συνδρομή.

Ἔργον τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐστίν, ἵνα ἐκδίδῃ πτυχία τοῖς ἀποφοίτοις, ὁρίξῃ τὰ βιβλία τῶν προκδοθησομένων μαθημάτων καὶ τελεῇ τὰς ἐτησίας ἐξετάσεις τῶν σχολῶν.

Περὶ δὲ τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων δεόν ἵνα συνεννοῆται μετὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ὅπερ ὁρίζει τὰ περὶ θρησκευτικῶν γνώσεων ἀρμόζοντα βιβλία, προσδιορίζει ἐπὶ τούτῳ τοὺς κατκλήλους διδασκάλους, διεξάγει τὰς ἐξετάσεις καὶ ἐκδίδει πρὸς τοῦτο ἐνδεικτικά.

2. Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ.

Ἄρθρ. 46. Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐξ ἐπτὰ οἰκονομολόγων λαϊκῶν μελῶν ἐκλεγομένων διὰ πλειονοψηφίας ὑπὸ τοῦ Λαϊκοῦ Συμβουλίου.

Ἔργον τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐστίν ἡ ἐπιβλεψὶς τῆς ἐν γένει διαχειρίσεως τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐρισκομένων ἐθνικῶν καθιδρυμάτων καὶ ἡ περὶ τακτικῆς λειτουργίας αὐτῶν διηγετικῆς φροντίς καὶ ἐπαγρύπνησις.

Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ δεόν ἵνα φροντίσῃ ὅπως πᾶν ἐθνικὸν κτῆμα φέρῃ τὸν νόμιμον ἔγγραφον τίτλον ἰδιοκτησίας. Τὰ ἀντίγραφα τῶν ἐπιστημῶν ἐγγράφων τίτλων ἰδιοκτησίας πάντων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς ἐπὶ χερσὶς ὑπαρχόντων ἐθνικῶν ἀκινήτων κτημάτων, παραλαμβανόμενα ὑπὸ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, δεόν ἵνα κατατεθῶσιν.

ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἀρχιεγχευματείας τῶν Πατριαρχείων.

Οὐδένος ἔθνικοῦ κτήματος πώλησις ἢ ἀγορὰ ἐνεργεῖται ἄνευ τῆς γνώσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Ἀρχικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς διὰ πατριαρχικῆς σφραγίδος ἐπιβεβαιώσεως.

Δυνάμει τῆς δικταξίως ταύτης τὰ λεγόμενα *μουτεβαλλίλια* τῶν ἐκκλησιῶν ὀλοτελῶς καταργοῦνται¹.

Ἐν τε Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῖς προκαστείοις οὐδὲν ἔθνικόν κτήμα κτίζεται ἢ ἐπισκευάζεται ἄνευ τῆς γνώσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ συγκαταθέσεως τοῦ Ἀρχικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ θέλει ἐπικυρουπνεῖ καὶ ἐπιβλέπει τὰς διαχειρίσεις τῶν ἐπὶ τοῦ πατριαρχικοῦ Ταμείου, τῶν Διαθηκῶν καὶ τῶν Νοσοκομείων διοριζομένων Ἐφορειῶν ὡς καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἐφοροεπιτροπῶν πρὸς ὅλων τούτων, ἐν ὠρισμένῳ

1. Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ σπεύδω ἵνα ὑπομνήσω ταπεινῶς ὅτι, τὸ σεβαστόν Ἐθνικὸν Μικτὸν Συμβούλιον, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μάλιστα τοῦ ἰθύνοντος αὐτὸ σοφοῦ καὶ πεπειραμένου Προέδρου σεβασμ. Μητροπολίτου Γέροντος ἀγίου Κυζίκου, κάλλιστον καὶ ἰθνηφελέστατον ἔργον ᾗθελε πράξει ἐὰν ἐλάμβανεν ὑπὸ τὴν σοφὴν αὐτοῦ μελέτην καὶ τὸ περὶ Βικουφίων τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως σπουδαιότατον ζήτημα, καθότι ὁ διὰ τασούτων μόχθων καὶ θυσιῶν τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων ἡμῶν προγόνων ἀποκτηθεὶς ἔθνικός οὗτος πλοῦτος, ἕνεκα ἀδικροφίας καὶ ἀνικανότητος τῶν κατὰ κειρὸς ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῶν, κινδυνεύει ἵνα ἀπολεσθῇ ὀλοτελῶς.

χρόνῳ, θέλει ζητήσει τὴν λογοδοσίαν τῶν πεπραγμένων αὐτῶν, ἅπερ, δι' ἐκθέσεως, θέλει ἀνακοινώσῃ εἰς τὸ Λαϊκὸν Συμβούλιον.

Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ, δύο μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους, βεβαιουμένη προηγουμένως παρὰ τῆς ἐπὶ τοῦ πατριαρχικοῦ Ταμείου Ἐφορείας περὶ τε τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, συντάττει τὸν προϋπολογισμόν αὐτῆς, ὃν παρουσιάζει εἰς τὸ Λαϊκὸν Συμβούλιον πρὸς ἐγκρίσιν.

3. Δικαστικὴ Ἐπιτροπὴ.

*Ἀρθρ. 47. Ἡ Δικαστικὴ Ἐπιτροπὴ σύγκαιται ἐκ τεσσάρων κληρικῶν καὶ τεσσάρων λαϊκῶν μελῶν, ἐγγάμων καὶ νομομαθῶν, ἔχόντων συμπληρωμένον τὸ τεσσαρκαστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν.

Πρόεδρος τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐστὶν ὁ κατὰ καιρὸν Πρωτοσύγκελλος τοῦ Πατριάρχου, τὰ μέλη δὲ ἐκλέγονται διὰ πλειονοψηφίας, ὑπὸ τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου.

*Ἔργον τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐστὶν ἡ ἐπίλυσις τῶν ἀναφουσμένων οἰκογενειακῶν φιλονεικιῶν καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν κατὰ σύστασιν, παρὰ τῆς Ὑψ. Πύλης εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἀναθετομένων ὑποθέσεων.

*Ὅταν τυχὸν παρουσιασθῇ δίκη πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ὁποίας ἡ Δικαστικὴ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἑαυτὴν ἀναρμόδιον, τότε, ἀναλόγως τοῦ ποιοῦ αὐτῆς, συνιστᾷ αὐτὴν ἢ εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἢ Λαϊκὴν Συνέλευσιν, ἢ καὶ εἰς τὸ Μικτὸν Συμβούλιον.

*Ὅταν κατὰ τινος ἀποφάσεως τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς διαμαρτυρηθῇ ὁ καταδικασθεὶς, ἡ δίκη

αὐτοῦ ἀναθεωρεῖται αὐτοῖς εἰς τὸ ἀρμόδιον τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων Συμβουλίων.

4. Ἐπὶ τῶν Μοναστηρίων Ἐπιτροπῆ.

*Αρθρ. 48. Τὰ Μοναστήρια ὄντα ἰδιοκτησία τοῦ Ἔθνους, εἰς τὸ Ἔθνος ἀρμόζει ἡ ἐπίβλεψις ὡς καὶ ἡ ἐν γένει ἐξέλεγχις τῆς διαχειρίσεως τῶν τε ἐσόδων καὶ ἐξόδων αὐτῶν.

Ἐκάστη Μονὴ δέον ἵνα ἔχῃ τοὺς ἰδιαιτέρους αὐτῆς κανονισμούς. Τὰ τῆς κεντρικῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἡ δύο Σωματεῖα, τὸ Ἐκκλησιαστικὸν καὶ Λαϊκόν, συνεργούμενα ἀποτελοῦν Μικτὸν Συμβούλιον, ἔφου δὲ λάβωσι τὴν γνώμην τῆς τε Ἀδελφότητος καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Μονῶν Ἐπιτροπῆς, συντάττουσι τοὺς καταλλήλους κανονισμούς οὓς κατόπιν ὑποβάλλουσιν εἰς τὴν ἔγκρισιν καὶ ἐπικύρωσιν τῆς Γενικῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Αἱ θεμελιώδεις ἀρχαὶ τῶν μοναστηριακῶν κανονισμῶν ἔσονται αἱ ἐξῆς.

Α'] Ἡ μερικὴ διακυβέρνησις καὶ διαχειρίσις ἐκάστης Μονῆς ἀνήκει τῇ Ἀδελφότητι αὐτῆς, ἀλλ' ἡ γενικὴ ἐπίβλεψις ἀπόκειται τῇ Ἐθνικῇ Κεντρικῇ Διοικήσει, ἣτις διεξάγει αὐτὴν διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Μοναστηρίων Ἐπιτροπῆς.

Β'] Ὁ Ἠγούμενος ἐκάστης Μονῆς ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς ἐν αὐτῇ Ἀδελφότητος, ἡ δὲ ἐκλογή αὐτοῦ, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, βεβαιοῦται διὰ τοῦ Πατριάρχου.

Ὁ ἐκλεγσόμενος Ἰγούμενος δέον ἵνα ᾖ ὑπὸ πηκοῦς ὀθωμανὸς καὶ ἔχει συμπληρωμένον τὸ τριακοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

Γ'. Ὅλαί αἱ Μοναὶ ὀφείλουσιν ἵνα ἐργάζωνται καὶ συντελώσιν εἰς τὴν ἡθικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἔθνους. Διὸ καὶ ἐκάστη τούτων δέον ἵνα ἔχη, κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεων αὐτῆς, ἐν ἱεροσπουδαστήριον, βιβλιοθήκην, τυπογραφεῖον, νοσοκομεῖον καὶ τὰ τούτοις ὅμοια ἐθνωφελῆ καθιδρύματα.

Ἡ ἐπὶ τῶν Μοναστηρίων Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐξ ἐπτὰ μελῶν ἐκλεγομένων διὰ πλειονοψηφίας ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπίσκοπου Συμβουλίου.

Ἔργον τῆς ἐπὶ τῶν Μοναστηρίων Ἐπιτροπῆς ἐστὶν ἡ πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν μοναστηριακῶν κανονισμῶν ἐπαγρύπνησις, ἡ ἐξέλεγκξις τῶν πόρων καὶ προσόδων αὐτῶν καὶ ἡ τῶν δαπανῶν διακανόνισις.

Ἡ ἐπὶ τῶν Μοναστηρίων Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν μοναχῶν τοὺς ἀναγκαίους διαχειριστὰς καὶ οἰκονόμους δι' ἐκάστην Μονῆν, οἵτινες, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἰγουμένου, κατὰ τὰ κεκανονισμένα τῆς ἑαυτῶν Μονῆς, ἐξοικονομοῦσι τὰ χρειώδη ὀφείλοντες ἵνα, κατὰ τὰς ὁρισμένας ἐποχάς, δίδωσι λόγον τῇ ἐπὶ τῶν Μοναστηρίων Ἐπιτροπῇ.

5. Ἐπὶ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Ἐφορεία.

*Ἀρθρ. 49. Ἡ ἐπὶ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Ἐφορεία οὐσα ἐπταμελής ἐκλέγεται διὰ πλειονοψηφίας ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπίσκοπου Συμβουλίου.

Ἔργον τῆς Ἐφορείας ταύτης ἐστὶν ἡ διαρρύθμισις καὶ διαχειρίσις τοῦ Ἐθνικοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου.

Ἔσοδα τοῦ Ταμείου τούτου λογίζονται, ὁ γενικὸς ἔθνικὸς φόρος, τὰ πρὸς τῶν πατριαρχικῶν Γραφείων λαμβανόμενα δικαιώματα, αἱ ἄνευ ὠρισμένου σκοποῦ διαθῆκαι καὶ λοιπαὶ δωρεαί. Ἔξοδα δέ εἰσιν αἱ συνήθεις τῶν Πατριαρχείων δαπάναι καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς Γραφείων, τὰ πρὸς συντήρησιν ἔξοδα τῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς κεντρικῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς ἔθνικων καθιδρυμάτων, αἱ πρὸς ἀπόρους συνοικίας παρεχόμεναι συνδρομαὶ καὶ λοιπὰ τυχεῖα ἔξοδα.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Ἐφορεία εἰσπράττει τὰς προσόδους καὶ διαχειρίζεται ταύτας τῇ γνώσει πάντοτε τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ Λαϊκοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Ταμείου Ἐφορεία ὀφείλει, ἵνα κρατῇ τὰ βιβλία αὐτῆς, κατὰ τοὺς λογιστικὸς κανόνας, διπλογραφικῶς, καθ' ὠρισμένας δ' ἐποχὰς παρουσιάζῃ εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπὴν τοὺς ἰσολογισμοὺς αὐτῆς, ἥτις, ἐξελέγχουσα καὶ ἐπικυροῦσα τούτους, διαβιβάζει εἰς τὸ Λαϊκὸν Συμβούλιον.

6. Ἐπὶ τῶν Διαθηκῶν Ἐφορεία.

Ἄρθρ. 50. Ἡ ἐπὶ τῶν Διαθηκῶν Ἐφορεία ἀπαρτίζεται ἐκ τριῶν κληρικῶν καὶ τεσσάρων λαϊκῶν μελῶν, ἐκλεγομένων διὰ πλειονοψηφίας ὑπὸ τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου.

Ἔργον τῆς Ἐφορείας ταύτης ἐστὶν ἵνα ἐπαγρυπνῇ

εἰς τὴν κατὰ θέλησιν καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ διαθέτου ἐκπλήρωσιν καὶ διαχειρίσιν τῶν Διαθηκῶν.

Τὸ Μικτὸν Συμβούλιον, λαμβάνων τὴν γνώμην τῆς ἐν λόγῳ Ἐφορείας καὶ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, θέλει συντάξει ἐπὶ τούτῳ εἰδικὸν Κανονισμόν τὸν ὁποῖον θέλει παρουσιάσει εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν πρὸς ἔγκρισιν καὶ ἐπικύρωσιν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Διαθηκῶν Ἐφορεία, καθ' ὠρισμένης ἐποχᾶς, θέλει δίδει τὴν λογοδοσίαν αὐτῆς τῇ Οἰκονομικῇ ἐπιτροπῇ, ἥτις μετὰ τὴν ἐξέλεγχσιν καὶ ἐπικύρωσιν διαβιβάζει ταύτην εἰς τὸ Ἀρχικὸν Συμβούλιον.

7. Τῶν Νοσοκομείων Ἐφορεία.

Ἄρθρ. 51. Ἡ τῶν Νοσοκομείων Ἐφορεία ἀπαρτίζεται ἐκ δύο ὁμογενῶν διπλωματούχων ἰατρῶν καὶ ἐπτά ἄλλων μελῶν ἐκλεγομένων πάντων, διὰ πλειοψηφίας, ὑπὸ τοῦ Ἀρχικοῦ Συμβουλίου.

Ἔργον τῆς Ἐφορείας τῶν Νοσοκομείων ἐστὶν ἡ ἀξιοπρεπὴς συντήρησις αὐτῶν ἐκ τῶν προσόδων τῶν εἰς αὐτὰ ἀνηκόντων κτημάτων, τῶν ἰδιαιτέρων προσφορῶν καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου χορηγομένης συνδρομῆς.

Τὰ καθιδρύματα ταῦτα διαίρουνται εἰς τέσσαρα τμήματα, τὸ τῶν ἀσθενῶν, τῶν γηροκομουμένων ἀπόρων, τῶν φρενοβλαβῶν καὶ τῶν δι' ἀνατροπὴν καὶ ἐκπαίδευσιν, ἀπροστατεῦτων ὄρφανῶν παίδων.

Τὰ Φιλανθρωπικὰ ταῦτα Καταστήματα συντηρηθήσονται κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης.

Ἡ τῶν Νοσοκομείων ἐφορεία διὰ μὲν τὰς χρηματικὰς διαχειρίσεις αὐτῆς θέλει εἶναι ὑπόλογος τῇ Οἰκονομικῇ Ἐπιτροπῇ, διὰ δὲ τὴν ἀγωγὴν καὶ ἐκπαίδευσιν τῶν ὀφθαλμῶν παίδων, τῇ Ἐκπαιδευτικῇ.

Ζ'. Ἐνοριακὰ Ἐπιτροπὰ.

*Ἀρθρ. 52. Αἱ τῶν ἐνοριακῶν ἐκκλησιῶν Ἐπιτροπὰι, ἀναλόγως τοῦ μέρους, σύγκεινται ἐκ πέντε μέχρι δέκα μελῶν.

Ἔργον τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων ἐστὶν ἡ διακυβέρνησις τῶν ἐνοριακῶν τοῦ ἔθνους πραγμάτων, ἡ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ σχολῶν ἐποπτεία, ἡ δὲ τῶν ἀπόρους τῆς ἐνορίας μέριμνα καὶ ἡ μετὰ τῶν ἐνοριτῶν ἀνακυρομένων διχονοιῶν εἰρηνοποιήσις.

Μέλημα τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων ἐστὶν ἡ περὶ εὐπρεπειᾶς τῶν ἐκκλησιῶν φροντίς, ἡ πρὸς ἀνέγερσιν σχολῶν, ἀρρένων τε καὶ θηλέων προσπάθειαι καὶ ἡ δυνατὴ ἀρωγὴ πρὸς τὰς ἀπόρους τῶν ἐνοριῶν οἰκογενείας.

*Ἀρθρ. 53. Ἐκάστη τῶν ἐνοριῶν θέλει ἔχει ἀνά ἐν Ταμείον εἰς τὴν διάθεσιν καὶ διαχειρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Πρόσοδοι τοῦ Ταμείου τούτου λογιζονται ὁ τῶν κατοίκων ὁμογενῶν ἐνοριακὸς ἔρνος, τὰ ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν κτημάτων τῶν σχολῶν εἰσπραττόμενα, αἱ παρὰ τῶν ἐκκλησιῶν εἰσπράξεις, τὰ ἐκ Διαθηκῶν καὶ ἄλλων δωρεῶν προσερχόμενα κ.λ.π. Ἐξοδα δὲ αὐτοῦ εἰσιν αἱ διὰ τὴν ἐκκλησίαν καὶ πρὸς συντήρησιν τῶν σχολῶν δαπάναι καὶ αἱ πρὸς τοὺς ἀπόρους γινόμεναι συνδρομαί.

Ἐκάστη Ἐπιτροπὴ δεῖον ἔνα φροντίζει ὅπως ἐν ἰδιαιτέρῳ κώδικι ἐγγράφωσιν τακτικῶς αἱ γεννήσεις, οἱ γάμοι καὶ αἱ ἀποβιώσεις τῶν ἐνοριτῶν αὐτῆς.

Ἄρθρ. 54. Αἱ ἐνορικαὶ Ἐπιτροπαί, ἀναλόγως τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν ἀναφυσμένων ζητημάτων, ἀναφέρονται κατ' εὐθείαν εἰς τὰς Κεντρικὰς Διοικητικὰς Ἐπιτροπὰς, ἤτοι: διὰ τὰ χρηματικὰ εἰς τὴν Οἰκονομικὴν· διὰ τὰ δικαστικὰ, εἰς τὴν Δικαστικὴν κτλ. πρὸς ἃς καὶ ἐν ὀρισμένῃ ἐποχῇ, ἀρτίουσι ἀρμοδίως λόγον τῶν πράξεων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 55. Ἐκάστη ἐνορικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐνορίας.

Ἐκάστος ὁμογενῆς, ἔχων συμπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸ 67ον ἔτηρον τῶν Κανονισμῶν, δὲν ἀπώλεσε τὸ ἐκλογικὸν αὐτοῦ δικαίωμα, δύναται ἔνα μετέξῃ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐνορικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 56. Πρὸς καθορισμὸν τῶν καθηκόντων καὶ τῆς πορείας τῶν ἐνορικῶν Ἐπιτροπῶν θέλει συνταχθῆ διὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ Ἀγίου Συμβουλίου ὁ ἀρμοδῖος Κανονισμὸς.

Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐνορικῶν Ἐπιτροπῶν ἐστὶ τετραετής, κατὰ τὴν λήξιν τοῦ ὁποῖου ἀνανεοῦνται, δύναται ὅμως τὰ αὐτὰ πρόσωπα ἔνα ἐκλεγῶσι πάλιν ἡμέσως ὡς μέλη τῶν αὐτῶν Ἐπιτροπῶν.

III'. Ἐθνικὴ Ἑνεκὴ Συνέλευσις.

Σχηματισμὸς καὶ καθήκοντα.

Ἄρθρ. 57. Ἡ Ἑνεκὴ Ἐθνικὴ Συνέλευσις σύγκριται ἐξ 140 ἀντιπροσώπων καὶ σχηματίζεται ὡς ἐξῆς.

(Κανονισμοὶ τῶν Ἀρμενικῶν Πατριαρχείων)

Α'. Τὸ ἐν ἑβδόμῳ, ἦτοι οἱ εἴκοσι ἀντιπρόσωποι εἰσι κληρικοί ἐκλεγόμενοι ὑπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐρισκόμενου κλήρου.

Β'. Τὰ δύο ἑβδόμα, ἦτοι οἱ τεσσαράκοντα ἀντιπρόσωποι εἰσιν οἱ ὑπὸ τῶν ἐπαρχιῶν ἐκλεγόμενοι καὶ ἀποσταλλόμενοι.

Γ'. Τὰ δὲ τέσσαρα ἑβδόμα, ἦτοι οἱ ὀγδοήκοντά εἰσιν οἱ ὑπὸ τῶν ἐνοριῶν Κων]πόλεως ἐκλεγόμενοι ἀντιπρόσωποι.

Ἄρθρ. 58. Τὰ μέλη τοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ Λαϊκοῦ Συμβουλίου δύνανται μὲν ἵνα παρευρίσκωνται ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τῆς ἐθνικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, δὲν δύνανται ὅμως ἵνα ἔχωσι ψῆφον ἐὰν μὴ ᾖσιν ἐκλεγμένοι καὶ ὡς ἀντιπρόσωποι.

Ἄρθρ. 59. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις δὲν δύναται ἵνα συνέλθῃ εἰς νόμιμον συνεδρίσιν, ἐὰν μὴ ᾖσι παρόντα πλεονίτερα τοῦ ἡμίσεως, δηλαδὴ τοὺλάχιστον ἑβδομήκοντα καὶ ἓν, τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἄρθρ. 60. Ἔργον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἐστὶν ἡ ἐκλογή Ἡγμετάρχου, Καθολικοῦ, ἀνωτέρων τοῦ ἔθνους ὑπαλλήλων, τῶν μελῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Λαϊκοῦ Συμβουλίου ἢ ἐπιβλέψῃ τῆς πορείας τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων καὶ ὁ καθαρισμὸς τῶν ὑποθέσεων, δηλαδὴ ἐκείνων, περὶ τῶν ὁποίων τὴν ἐκδικασιν τὰ Συμβολικὰ ἑθιῶρησιν ἐκρυτὰ ἀνεκρούει καὶ ἡ ἐπαγρύπνησις ἐπὶ τῆς ἀκεραιότητος ἐφαρμογῆς καὶ ἀπαρασλεύτου τηρήσεως τῶν Γενικῶν τοῦ ἔθνους Κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 61. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις συνέργεται.

Ἡ Κατὰ τὴν ἀνεκρῆσιν συνήθειον ἀπὸς κατὰ διετήν περὶ τὰ τέλη Ἀπριλίου μηνός, ἵν' ἀρρασταθῇ τὴν

ἐκθεσιν τῆς διατοῦς ἐργασίας τῶν ἔθνικῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων, ἵνα ἴδῃ καὶ ἐξελέγξῃ τοὺς γενικοὺς λογαριασμοὺς τῶν διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ Υἱαίου ἐφορείας εἰσπραχθέντων καὶ δαπανηθέντων, ἵνα προβῇ εἰς τὴν ἀνανέωσιν πάντων τῶν μελῶν τοῦ τε ἐκκλησιαστικοῦ καὶ λαϊκοῦ Συμβουλίου καὶ ἵνα διακανονίσῃ τὸν ἔθνικόν φόρον διὰ τὰ κατόπιν δύο ἔτη.

Αἱ συνεδριάσεις τῆς διατοῦς ταύτης Γενικῆς Συνελεύσεως διερκοῦσιν ἐπὶ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν.

Οἱ ἀντιπρόσωποι οἱ ὄντες συγχρόνως μέλη καὶ ἄλλων διοικητικῶν Συμβουλίων, ἐν ταῖς συνεδριάσεσι, δύνανται ἵνα ἔχωσι τὸν λόγον εἰς πᾶσαν συζήτησιν, ἐκτὸς ὅμως τῶν περὶ φόρου καὶ ἐκλογῆς ζητημάτων, εἰς οὐδὲν ἄλλο ζήτημα ἔχουσι ψῆφον.

Β'. Ἴνα μετέχῃ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Καθολικοῦ Πατριάρχου.

Γ'. Ἴνα μετέχῃ τῆς ἐκλογῆς Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Δ'. Ἴνα ἄρῃ ἐκ τοῦ μέσου πᾶσαν τυχόν φιλονεικίαν ἀναφύσισαν μετὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν καὶ λαϊκὸν Συμβούλιον, ἢ καὶ μετὰ τὸ Πατριάρχον καὶ τῶν Συμβουλίων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ διαφωνοῦντα μέρη ἔχουσι μὲν λόγον ἐν τῇ Γενικῇ Συνελεύσει, οὐχὶ ὅμως καὶ ψῆφον.

Ε'. Ἴν' ἀναθεωρήσῃ τοὺς Γενικοὺς τοῦ ἔθνους Κανονισμοὺς.

Τέλος δὲ ἵνα θεωρήσῃ τοιαῦτα ζητήματα, ὧν ἡ ἐπίλυσις ἀπόκειται τῇ ἔθνικῇ Γενικῇ Συνελεύσει.

Πρὶν ἢ λάβωσι χώραν αἱ τοιαῦται ἔκτακτοι συνεδριάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, δεόν ὅπως εἶδο-

ποιηθῆ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου ἢ Ὑψηλῆς Πύλης τὸ προ-
καλέσαν αὐτάς κίτιον καὶ ληθῆ ἢ περὶ τούτου ἄ-
δεια αὐτῆς.

*Ἀρθρ. 62. Ὁ Πατριάρχης συγκληεὶ Γενικὴν Συ-
νέλευσιν τῇ συναινέσει τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ λαϊ-
κοῦ Συμβουλίου ἢ καὶ τῇ κινήσει τῆς μεγαλειτέρας
μερίδος τῶν μελῶν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως. Καὶ ἐπὶ
τῇ τοιαύτῃ ἐκτάκτῳ περιπτώσει, δεόν ἵνα ληθῆ ἢ
ἄδεια τῆς Ὑψηλῆς Πύλης.

Ἐκλογή κληρικῶν ἀντιπροσώπων.

*Ἀρθρ. 63. Πάντες οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐ-
ρισκόμενοι κληρικοί, τῇ προσκλήσει τοῦ Πατριάρχου,
περὶ τὰ τέλη Ἀπριλίου μηνός, συνερχόμενοι ἐν ὄρι-
σμένῳ τόπῳ, ἐκλέγουσι διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ
ἀπολύτου πλειονοψηφίας, τὰ κληρικὰ μέλη τῆς ἐθνι-
κῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, εἴτε ἐπίσκοποι εἰσι, εἴτε
ἀρχιμανδρίται ἢ καὶ ἄλλοι ἱερεῖς, δεόν ὅμως οἱ ἐκ-
λεγέντες μὴ ᾧσιν εἰς ὑπηρεσίαν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἵνα
ἔχωσι συμπληρωμένον τὸ τριακστὸν ἔτος τῆς ἡλι-
κίας αὐτῶν καὶ χειροτονημένοι ἀπὸ πενταετίας
τουλάχιστον καὶ μὴ ὄντες ὑπὸ οἰανδῆποτε δίκην.

*Ἀρθρ. 64. Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας τῶν κληρι-
κῶν ἀντιπροσώπων ἐστὶ δεκαετῆς καθ' ἑκάστην διε-
τίαν ἀνανεουμένου τοῦ ἐνός πέμπτου αὐτῶν. Ἡ τοῦ
ἐνός τούτου πέμπτου τῶν ἀντιπροσώπων ἀποχώρησις
καὶ ἀντικατάστασις θελεὶ γίνεσθαι κατὰ τὴν πρῶ-
την ὀκταετίαν, διὰ κληρώσεως, τὰ ἀποχωροῦντα
ὅμως μέλη, ὡς καὶ τὰ συμπληρώσαντα τὴν δεκαετῆ
αὐτῶν ὑπηρεσίαν, εἰσὶν αὐθις ἀμέσως ἐκλέξιμα.

Ἐκλογὴ λαϊκῶν ἀντιπροσώπων.

Α' Ἐκλογικοὶ ὅροι.

*Ἀρθρ. 65. Βάσις τοῦ ἐκλογικοῦ δικαίωματος θεωρεῖται ὁ ἐθνικὸς φόρος καὶ ἡ ἀτομικὴ ἄξια.

Ὁ ἐθνικὸς φόρος παρέχει τὸ ἐκλογικὸν δικαίωμα ὅταν ὁ ἐκλογεὺς πληρώσῃ ἐτησίως γενικὸν φόρον πούλχιστον ἐβδομήκοντα καὶ πέντε γροσιῶν.

Οἱ δι' ἀτομικὴν ἄξιαν ἐκλογικὸν δικαίωμα ἔχοντές εἰσιν οἱ εἰς τὰ κυβερνητικὰ γραφεῖα καὶ ἄλλας τοῦ Κράτους ὑπηρεσίας ἐνριζόμενοι οἱ διπλωματοῦχοι ἰατροὶ, οἱ συγγραφεῖς ὠφελίμων βιβλίων, οἱ τῶν σχολῶν διδάσκαλοι καὶ οἱ προσφέροντες εἰς τὸ ἔθνος κτλς ἐκδουλεύσεις.

*Ἀρθρ. 66. Πάντες οἱ συμπληρώσαντες τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν ὁμογενεῖς, ὀθωμανοὶ ὑπῆκοι, ἔχουσι τὸ ἐκλογικὸν δικαίωμα.

*Ἀρθρ. 67. Εἰσὶν ἐστερημένοι τοῦ ἐκλογικοῦ αὐτῶν δικαίωματος αἱ ἐξῆς τέσσαρες τάξεις.

Α'. Οἱ ἐπὶ κακουρήμασι καταδικασθέντες, οἱ, καὶ κατὰ τοὺς ποινικοὺς τοῦ Κράτους νόμους, πολιτικῶς νεκροὶ λογιζόμενοι.

Β'. Ὅσοι ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων ἐφάνησαν καταχρασθέντες καὶ ὑφ' ἑνὸς τῶν ἐθνικῶν Συμβουλίων καταδικάσθησαν εἰς τὴν μὴ ἀνάμιξιν αὐτῶν εἰς ἐθνικὰς ὑποθέσεις.

Γ'. Οἱ ἐκ μέρους τῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους τιμωρίαν σφρονισμοῦ ὑφιστάμενοι ἢς ἡ προθεσμίαι δὲν ἔληξεν εἰσέτι.

Δ'. Οί ἔνεκα φρενοβλαθείας ἀνίκανοι λογιζόμενοι
ὄν ἢ ἐντελής Θεραπεία μὴ ἢ ἀποδεδειγμένη καλῶς.

*Ἄρθρ. 68. Ἐκλεξιμοὶ Θεωροῦνται πάντες οἱ ὁμο-
γενεῖς ὅσοι συνεπλήρωσαν τὸ τριηκοστὸν ἔτος τῆς
ἡλικίας αὐτῶν καὶ εἰσὶν ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι, κάτοχοι
τῶν νόμων τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων,
μὴ ἐστερημένοι, κατὰ τῆς δικτῆζεις τοῦ 67 ἄρθρου,
τοῦ ἐκλογικοῦ αὐτῶν δικινώματος.

Ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν ἐνοριῶν τῆς Κων]πόλεως ἐκ-
λεγχομένων ὀγδοήκοντα ἀντιπροσώπων οἱ ἐπτά τοῦ-
λάχιστον δέον ἔνα ὡς καθιερωτικοὶ βουλευτοὶ.

Β' Τρόπος ἐκλογῆς.

*Ἄρθρ. 69. Τὸ ἐθνικὸν Ἐκκλησιαστικὸν καὶ Λαϊ-
κὸν Συμβούλιον μετὰ τῶν διευθυνόντων τῆς λαϊκῆς
ἐπιτροπῆς Προέδρων, κατὰ πᾶσαν διετίαν, περὶ τῆς
ἀρχῆς Φεβρουαρίου μηνός, συναρχόμενα εἰς γενικὸν
Συμβούλιον συντάττουσι κατ᾿ ἄλλογον ἐν ᾧ σημειοῦται
ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Κων]πόλει καὶ ἐν ἐκάστη τῶν ἐ-
παρχιῶν ἐκλεγεσόμενων ἀντιπροσώπων λαμβανομένου
ὡς βᾶσιν τοῦ ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ τῶν Πατριαρ-
χειῶν στατιστικοῦ Κώδικος. Ἐπὶ τῇ βᾶσει ὅθεν τοῦ
ἀριθμοῦ τῶν ἐν Κων]πόλει ἐκάστης ἐνορίας ἐκλογέων
καὶ ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ἐκάστης ἐπαρχίας ὀρί-
ζουσι τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλεγεσόμενων ἀντιπροσώ-
πων. Οὕτω δὲ κατὰ τὸν κατὰ τὴν ἐκτετακτικὴν Κατ᾿ ἄλλογον
δηλοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου πρὸς πάντας ὁ
ἀριθμὸς τῶν ἐκλεγεσόμενων ἀντιπροσώπων ὑπὸ τε
τῶν ἐνοριῶν καὶ ἐπαρχιῶν.

Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀντιπροσώπων

ἐκπροσωποῦντες τῆς ἐνορίας ἢ ἐπαρχίας ὑφ' ὧν ἐξελέγησαν, ἀλλ' ἐν τῇ Γενικῇ Συνελεύσει ἀπαντες λογιζονται ἀντιπρόσωποι ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους ὄντες ἰσότημοι καὶ ἰσόψηροι.

*Ἄρθρ. 71. Ἐπὶ τῇ ἀπὸ ἀνάγκης ἀναγκαζομένη ἐπιτροπῇ ἐν ταῖς ἐνορίαις Κων]πόλεως ἐκλογῇ τῶν ἀντιπροσώπων, ὁ Παντοκράτωρ κατὰ μῆνα Φεβρουάριον γνωστοποιεῖ δι' ἐγγράφου τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑφ' ἐκάστης τῶν ἐνοριῶν ἐκλεγῆσομένων ἀντιπροσώπων ἀναφέρων συνάμα καὶ τοὺς πρὸς τοῦτο ἐκλογικοὺς ὄρους.

Ἐπὶ τῇ γνωστοποιήσει ταύτῃ αἱ ἐνοριακαὶ ἐπιτροπαὶ ἀρχοῦνται τῶν ἐκλογῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῶν ἀρχιερατικῶς, ἢ ἐν ἀλλείψει, τῶν ἱερατικῶς προϊσταμένων αὐτῶν προσκαλοῦντες συγχρόνως τρεῖς μέλη ἐξ τῶν ἀριθμῶν ἐκ τῶν ἐντιμοτέρων τῆς ἐνορίας κατοίκων πρὸς τὴν ἐπὶ ταύτῃ συνεργασίαν.

Ἐκαστῇ τῶν αὐτῶν ἀρχιερατικῶν ἐπιτροπῶν βεβαιουμένη ἐν πρώτοις περὶ τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιοῦματος τῶν ἐν τῇ ἐνορίᾳ αὐτῆς κατοίκων, παρσκευάζει, κατ' ἀρχιερατικὴν τῆσιν, κατάλογον τῶν ἐκλογέων ὃν ἀναρτᾷ ἐν τῷ ἐπιτροπικῷ μένοντι ἐπὶ ὀκταήμερίαν ἀνοικτῶ.

Αἱ ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἐπιτροπαὶ, πρὸς εὐκαλίαν τῶν ἐκλογέων ὡς πρὸς τὴν ψηφοροσίαν, συντάττουσι καὶ ἕτερον κατάλογον περιέχοντα τριπλάσιον ἀριθμὸν ἐκλεξιμῶν ἀναρτώμενον καὶ ταῦτον ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιτροπικῷ, οὐδὲν ὅμως οἱ ἐκλογεῖς ὑποχρεοῦνται ἐν ἀκολουθήσει τὸν κατάλογον ταῦτον.

Ὁσαύτως καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοιοῦτοτρόπως διεξάχεται ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν τῆς Γενικῆς τοῦ ἔθνους Συνελεύσεως.

*Αρθρ. 72. Μίαν εβδομάδα μετὰ τὴν ἀνάστησιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐκλογέων, τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς, μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς ἐκκλησίας, ἐν τῷ ἐπιτροπικῷ τῆς ἐνορίας ἀρχεται ἡ ψηφοφορία ὡς ἐξῆς.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐνοριακῆς ἐπιτροπῆς λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον καὶ προσκαλεῖ ὀνομαστί τοὺς ἐν αὐτῷ, αἵτινες προσερχόμενοι ἐν πρώτοις δαλεύσι διὰ τῆς ὑπογραφῆς τὴν παρουσίαν αὐτῶν, εἶτα ἐπὶ δελτίου σημειοῦσιν καθέτως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀντιπροσώπων, τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων, συνῆμα δὲ, πρὸ ἐκίστου αὐτῶν, τὸ ἐπώνυμον, τὴν κατοικίαν καὶ τὸ ἐπάγγελμα, καὶ εἶτα διπλοῦντες αὐτὸ ρίπτουσιν ἐντὸς τῆς κάλπας· ἐάν τις τῶν ἐκλογέων, ἕνεκ ἐυλόγου αἰτίας, μὴ δυναθῆ ἵνα προσέλθῃ αὐτοπροσώπως, ἀποστέλλει τὸ ψηφοδέλτιον αὐτοῦ δι' ἐνυπογράφου ἐπιστολῆς.

*Αρθρ. 73. Ἡ ψηφοφορία διεξίχεται μυστικῶς, ἕνεκ τούτου οἱ ἐκλογεῖς θρῆσκουσιν ἵνα γράψωσι κατ' ἰδίαν τὰ ψηφοδέλτια αὐτῶν.

*Αρθρ. 74. Ἡ ψηφοφορία δέν ἵνα λήξῃ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς ἐνλόξεως αὐτῆς. Ὁ μὴ ψηφοφορήσας κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην δέν δικαιούται ἵνα ἐκφέρῃ παράπονα καὶ διαμαρτυρίας.

*Αρθρ. 75. Οὐδεὶς τῶν ἐκλογέων δύναται ἵνα ψηφοφορήσῃ ταυτοχρόνως εἰς δύο ἐνορίας.

*Αρθρ. 76. Αἱ πρὸς ψηφοφορίαν ἠνωμέναι ἐνορίαὶ ἢ ἐπισκοπιᾶ¹ ἐάν εὐρίσκωνται πλησίον ἀλλήλων,

1. Ἐν τῷ ἀρμενικῷ κειμένῳ ἀντὶ τῆς λέξεως «ἐπισκοπή» ὑπάρχει ἡ ἐπίσης ἑλληνικὴ λέξις «Θέμα» ἣν μεταχειρίζονται κατ' ἀρχαίαν συνήθειαν.

συνερχόμεναι ψηφοφοροῦσιν, ἐάν ὅμως ὧσι μακρὰν ἀπ' ἄλλήλων, τότε ἐλάχιστη ἐνορία ἢ ἐπισκοπὴ ψηφοφορεῖ ἰδιαιτέρως ἐνομιμένου κατόπιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς διεξελθούσης ἐκλογῆς καὶ τῶν δύο μερῶν.

Ἄρθ. 77. Μετὰ τὴν διεκπῆρξίν τῆς ψηφοφορίας, τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει, ἐνώπιον τῆς ἐνοριακῆς ἐπιτροπῆς, διεξάγεται καὶ ἡ τῶν ψήφων διαλογὴ, παραβλλομένου προηγουμένως, ὑπὸ τῶν διοριζομένων ψηφολεκτῶν, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπαρχόντων ἐκλογέων.

Ἐάν εὐρεθῇ διαφορὰ τις ἢ δὲ ἐπιτροπὴ ὑποπτευθῇ δόλον, ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, μέχρι τῆς ἐπιούσης Κυριακῆς, ὀρίζεται μία ἡμέρα καθ' ἣν ἐπαναλαμβάνεται ἡ αὐτὴ ψηφοφορία.

Ὡσαύτως ἐν τῇ πρώτῃ ψηφοφορίᾳ ἐάν μὴ ἐπιτευθῇ ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἀπαιτούμενου ἀριθμοῦ τῶν ἀντιπροσώπων, τὴν ἐπιούσαν ἐνεργεῖται ἐπὶ τῶν λοιπῶν δευτέρα ψηφοφορία.

Ἄρθ. 78. Ἐάν τυχὸν ἐκ τῶν ἐκλογέων τις ἐσημείωσεν ἐν τῷ ψηφοδέλιῳ αὐτοῦ περισσότερον ἀριθμὸν ὀνομάτων, ἐκ τῶν πρώτων σημειωθέντων λαμβάνονται τὰ ἀπαιτούμενα ὀνόματα, τὰ δὲ ἀπομένοντα ἀκυροῦνται. Ὡσαύτως ἄκυρα λογίζονται τὰ ψηφοδέλτια ἐκείνα, ἐν οἷς τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων δὲν ἐγράφησαν καθέως.

Ἄρθ. 79. Ἀναγνωρίζονται ὡς ἀντιπρόσωποι ὅσοι ἔλαβον ψήφους πλεόν τοῦ ἡμίσεως τῶν ψηφοφορησάντων. Ἐάν τύχη ἰσοψηφία ἐπὶ δύο ὀνομάτων, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προτιμᾶται ὁ πρεσβύτερος.

Ἄρθ. 80. Πᾶσα ἐνοριακὴ ἐπιτροπὴ δέον ἵν' ἀναγγέλλῃ εἰς τὸν Πατριάρχην δι' εἰδικῆς ἐκθέσεως

αὐτῆς τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεγέντων ἐν αὐτῇ ἀντιπροσώπων σημειῶσα πρὸ ἐκάστου ὀνόματος τὸ ἐπώνυμον, τὴν κατοικίαν, τὸ ἐπάγγελμα καὶ πάντα τὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν.

Ὁ Πατριάρχης διχθιβάζει τὴν ἔαθαι ταύτην εἰς τὸ λαϊκὸν Συμβούλιον, ὅπερ ἐξελέγχει τὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ ἀναγνωρίζει τοὺς ἐκλελεγμένους ἀντιπροσώπους.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πατριάρχης δηλοποιεῖ ἐπισήμως εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ἀντιπροσώπων τὴν νόμιμον αὐτοῦ ἐκλογὴν προσκαλῶν αὐτοὺς, ἐν ὀρισμένη ἡμέρᾳ, εἰς σχηματισμὸν Γενικῆς Συνελεύσεως.

*Ἀρθρ. 81. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις, ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῆς συνεδριάσει, ἀποσφάζεται τὰς ὑπὸ τοῦ λαϊκοῦ Συμβουλίου ἐξετασθείσας περὶ τῶν ἐκλογῶν ἐκθέσεις, ἐπιкуроῦται ἢ τῶν ἀντιπροσώπων πληρεξουσιότης καὶ οὕτω κατάρτιζεται νομίμως ἡ Γενικὴ τοῦ ἔθνους Συνέλευσις.

*Ἀρθρ. 82. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις δύναται ἵνα συνεδριάξῃ ὅποταν αἱ πλειότεροι τῶν ἐν [Κων]πόλει ἀντιπροσώπων ὧσιν ἐκλελεγμένοι, μὴ ἀναμενομένου τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐπαρχιακῶν ἐκλογῶν περὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ὁποίων βχθμηδὸν ληφθῆσονται αἱ δέουσαι πληροφορίαι.

*Ἀρθ. 83. Ἐὰν πρόσωπόν τι ἐξελέγη ἀντιπρόσωπος ὑπὸ διαφόρων ἐνοριῶν ἢ ἐπαρχιῶν, αὐτῷ ἀπόκειται ἢ προτίμησις τῆς μιᾶς τούτων, εἰ δὲ μὴ θελήσῃ ἵνα πρῶτον τοῦτο, δέχεται τότε τὴν διὰ κληρώσεως ἐν τῇ Γενικῇ Συνελεύσει λαχοῦσαν.

*Ἀρθρ. 84. Ὁ κατ' ἀλφαριθμητικὴν τάξιν συντεταγμένος ὀνομαστικὸς τῶν ἀντιπροσώπων κατάλογος ἀ-

ναρτηθήσεται ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς συνεδριάσεως ἐν ᾧ σημειωθήσονται, πρὸ τοῦ ὀνόματος ἐκάστου, ἡ παραίτησις, ἡ ἀποβίωσις καὶ ἄλλη τις τυχὸν παρατήρησις. Ὁ κατάλογος οὗτος θέλει ἀνανεοῦσθαι ἀνὰ πᾶσαν διετίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Γενικοὶ κανόνες τῶν συνελεύσεων καὶ συμβουλίων.

Ἄρθρ. 85. Πᾶσα Συνέλευσις καὶ πᾶν Συμβούλιον θέλει ἔχει ἰδιαιτέρον Γραφεῖον σχηματιζόμενον ὑφ' ἐνὸς διευθυντοῦ καὶ ἐνὸς ἀρχιγραμματέως, ἐνίοτε δὲ ὑφ' ἐνὸς ὑποδιευθυντοῦ καὶ ὑπογραμματέως καὶ τούτων πάντων ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτῶν. Αἱ τῶν συνελεύσεων καὶ τῶν συμβουλίων ἀρχιγραμματεῖαι ἀνανεοῦνται κατ' ἔτος, τὰ ἀποτελοῦντα ὅμως αὐτὴν πρόσωπα δύνανται ἰνὰ ἐκλεγῶσιν ἀμέσως πάλιν ὡς τοιαῦτα.

Ἄρθρ. 86. Ἄνευ τῆς παρουσίας πλείον τοῦ ἡμίσεως τῶν μελῶν δὲν συγκροτεῖται συνεδρίασις.

Ἄρθρ. 87. Ζήτημά τι ἀφοῦ συζητηθῆ, ἐξετασθῆ καὶ ληρθῆ ἢ ἐπὶ τούτου γνώμη τῶν παρόντων μελῶν τίθεται εἰς ψηφοφορίαν καὶ διὰ πλειονοψηφίας ἐκδίδεται ἢ ἀπόφασις. Ἐὰν δὲ τὸ ζήτημα τύχῃ ἰσοψηφίας, τότε ἰσχύει ἡ γνώμη τοῦ Προέδρου, ἐν δὲ τῇ ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, λαμβάνεται ἡ γνώμη τοῦ διευθύνοντος τὴν συνεδρίασιν.

*Αρθρ. 88. Ἐπί ἀποφάσεως ζητήματος συζητουμένου ἐν τῷ Μικτῷ Συμβουλίῳ, δέον ὕπως ἕκαστον τούτων ψηφοφρήσῃ κατ' ἰδίαν. Ὅταν ἡ πλειονοψηφία ἀμφοτέρων γνωμοδοτήσῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος, τότε θεωρεῖται τοῦτο λελυμένον. Ὅταν ὅμως ἢ ἐπὶ τούτου γνωμοδοτήσῃς ἔσται διάφορος, τοῦτο θεωρεῖται διαφωνία, ἐφ' ᾗ δέον ἔναι ἢ ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἐκείνου ἀπόφασιν ἀνατεθῆ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν.

Τὸ Μικτὸν Συμβούλιον καταρτίζεται νομίμως ὅταν τὸ μεγαλειότερον μέρος τῶν μελῶν τοῦ τε Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ Λαϊκοῦ Συμβουλίου ἢ παρὸν ἐν τῇ συνεδριάσει.

*Αρθρ. 89. Ἐξ ἡμέρας πρὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως δέον ἔναι ἀποσταλῶσιν ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων προσκλητήρια εἰς τὰ μέλη αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἔθνικὸς φόρος.

*Αρθρ. 90. Πᾶς ἐνῆλιξ ὁμογενὴς, μετερχόμενος ἐπάγγελμά τι, ὀφείλει διὰ χρηματικῆς συνεισφορᾶς ἔναι μετέξῃ τῶν ἐθνικῶν δαπανῶν.

Ἡ συνεισφορά, ἥτοι, ὁ φόρος αὗτός ἐστιν ἐτήσιος ἔχων βᾶσιν τὴν ὕλικὴν κατάστασιν ἐκάστου ἀτόμου.

*Αρθρ. 91. Ὁ ἐθνικὸς φόρος ἐστὶ δύο εἰδῶν, ὁ μὲν εἰς γενικὸς, ὅστις προορίζεται εἰς τὰς γενικὰς τοῦ ἔθνους δαπάνης καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τῶν Πατριαρχ-

χειών διὰ τὸ Κεντρικὸν Ταμείον, ὁ δὲ ἕτερος μερικὸς ὅστις προσρίζεται εἰς τὰς ἐνοριακὰς δαπάνας καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τῆς ἐνοριακῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὸ ἐνοριακὸν Ταμείον.

*Ἀρθρ. 92. Ὁ τρόπος τῆς διανομῆς καὶ εἰσπράξεως τοῦ μὲν ἔθνικοῦ γενικοῦ φόρου ἐν Κωνσταντινουπόλει καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Λαϊκοῦ Συμβουλίου τῇ γνωμοδοτήσῃ καὶ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ὁ δὲ τοῦ μερικοῦ τῇ ἀποφάσῃ τῆς ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς.

*Ἀρθρ. 93. Τὴν διανομὴν καὶ τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τοῦ μέχρι τοῦδε διδομένου κατὰ τὸ σῦνηθες εἰς τὸ Ταμείον τῶν Πατριαρχείων ὑπὸ τῶν ἐπαρχίων φόρου, θέλει καθορίσει ἡ Γενικὴ Συνέλευσις, ἡ δὲ ἐφαρμογὴ γενήσεται τῇ συναίνεσει τῆς Ὑψηλῆς Πύλης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἐθνικὴ Ἐπαρχιακὴ Διοίκησις.

*Ἀρθρ. 94. Ὁ κατὰ καθῆκον Ἐπίσκοπος ἐκάστης ἐπαρχίας ἐστὶ πρόεδρος τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων καὶ διευθύνει τὴν ἐκτελεστικὴν ἀρχὴν αὐτῶν.

Μέλημα αὐτοῦ ἐστὶ ἡ ἐπαγρύπνησις ἐπὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τῶν γενικῶν τοῦ ἔθνους Κανονισμῶν.

*Ἀρθρ. 95. Ὁ Ἐπίσκοπος ἐπαρχίας δὲν δύναται ἔνα ὄρισμὸν τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ἐν ταῖς Μοναῖς ἀπομικρυνόμενος τοῦ τύπου τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, ἀλλὰ θέλει κατοικεῖ ἐν τῇ κεντρικωτέρῃ πόλει τῆς ἐπαρ-

χίας, ἐν τῇ Μητροπόλει, ἐν ᾗ θέλουσι συνέχεσθαι καὶ τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια.

Ἐάν τυχόν ὁ Ἐπίσκοπος ᾖ καὶ συγχρόνως καὶ ἡγουμένως μονῆς ἀπειχούσης τῆς πόλεως ἡμέραν, δύναται ἕνα διευθύνῃ καὶ ταύτην ἐπισκεπτόμενος ἐνίοτε αὐτήν, ἐάν ὁμως ἀπέχη αὕτη πλέον τῆς ἡμέρας, ὀρεῖται ἕνα διορίσῃ ἀντιπρόσωπον, ἐν ἀνάγκῃ δέ, δύναται ἕνα περιοδεύῃ τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 96. Ὅπως ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐτω καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐκάστη ἐνορία θέλει ἔχει ἐνοριακὴν ἐπιτροπὴν, ἐνοριακὸν ταμεῖον καὶ ἐνοριακὸν γραφεῖον.

Ὡσαύτως ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς ἐπισκοπῆς θέλει κεντριεθῆ ἑρσκειυτικὸν καὶ λαϊκὸν Συμβούλιον, ὑπὸ δὲ τὴν διὰ τῆσιν τοῦ λαϊκοῦ ἐν ἐπαρχιακὸν ταμεῖον.

Ἐν τῇ Μητροπόλει θέλει σχηματισθῆ ἐπαρχιακὸν γραφεῖον ἐν ᾧ θέλουσι κεντριεθῆ τὰ στατιστικὰ βιβλία τῶν ἐνοριῶν ἀπὸ τῆς τῆς ἐπαρχίας ἐπὶ τῇ βάζει τῶν ὁποίων συνταχθήσεται ὁ γενικὸς ἐπαρχιακὸς στατιστικὸς κώδιξ.

Ἄρθρ. 97. Ἡ ἐκλογή τοῦ ἐπισκόπου μιᾶς ἐπαρχίας διεξάγεται, ὡς καὶ τοῦ Πατριάρχου, διὰ τῆς γενικῆς παρχιακῆς Συνελεύσεως, ἣ δὲ τῆς ἐκλογῆς ἐκθεσις διὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου ἀποστέλλεται εἰς τὸν Πατριάρχην, ὅστις, καὶ τῇ συναινέσει τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς κεντρικῆς Διοικήσεως, ἀναγνωρίζει τὸν ἐκλεγέντα καὶ ζητεῖ παρὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης τὰ κανονικὰ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ ἐγγράφα.

Ἄρθρ. 98. Τὰ ἐπαρχιακὰ Συμβούλια σχηματισθῆσονται κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις καθ' ἃς σχηματίζονται καὶ τὰ τῆς κεντρικῆς Διοικήσεως, ὧν ἡ ὑπηρεσία καὶ τὰ καθήκοντά εἰσιν ὅμοια καὶ ἀπαράλλακτα.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβου-
λίων θέλει προσδιορίζεσθαι ἄπὸ ἀναλόγως τοῦ πλη-
θυσμοῦ τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας.

Μέχρις οὗ προσδιορισθῇ τεκτικῶς καὶ ἐν ταῖς
ἐπαρχίαις ὁ ἐθνικὸς φόρος, ἡ ἐκλογή τῶν μελῶν τῶν
ἐπαρχιακῶν γενικῶν Συνελεύσεων. θέλει διεξαχθῆ ἐπὶ
τῶν πρώτης, δευτέρης καὶ τρίτης τάξεως κυβερνη-
τικὸν φόρον πληροῦντων, τὸν δὲ τρόπον τοῦ σχημα-
τισμοῦ συμβουλίων ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοί-
κων ἐκάστης θέλει ὁρίσαι ἡ κεντρικὴ Διοίκησις συνεν-
νοουμένη μετὰ τῶν Ἐπισκόπων ἐκάστης ἐπαρχίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Ἀναθεώρησις τῶν Γενικῶν Κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 99. Αἱ Θεμελιώδεις βῆται τῶν Γενικῶν
Κανονισμῶν τοῦ ἔθνους εἰσὶν ἀμετάβλητοι. Ἄλλ' ὅ-
ταν ἐκ πίερας κριθῆ ἀναγκασία ἢ τροποποιήσις δια-
τάξεων τινῶν, ἡ Γενικὴ Συνέλευσις, πέντε ἔτη μετὰ
τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Κανονισμῶν, διορίζει πρὸς ἀνα-
θεώρησιν μίαν ἐπιτροπὴν ἐκλέγουσα ἐκ μὲν τοῦ θρη-
σκευτικοῦ καὶ λαϊκοῦ Συμβουλίου ἀνά τρία, ἐκ τῶν
διοικητικῶν ἐπιτροπῶν ἀνά δύο, ἐκ δὲ τῆς Γενικῆς
Συνελεύσεως, ἢ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, ἕξ μέλη, τὸ ὅλον
εἴκοσιν. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ὁρίζει τὰς ἄς ἐγκρίνει ἐπὶ
τῶν διατάξεων τῶν Κανονισμῶν τροποποιήσεις, αἵτι-
νες ἀφοῦ ἐπικυρωθῶσι καὶ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύ-
σεως ὑποβάλλονται εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν, συμφῶ-
νως δὲ τῷ ἐπὶ τούτῳ αὐτοκρατορικῷ Διατάγματι
τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν.

ΣΥΝΤΟΜΟΙ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΠΑΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΜΕΝΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ ἀρμενικὴ Ἐκκλησία ἔχει ἐν τῇ ρωσικῇ, περσικῇ καὶ τουρκικῇ Αὐτοκρατορίᾳ πληθυσμὸν, ἀνερχόμενον εἰς 3 ἑκατομμύρια, ἢ κατ' ἄλλους, εἰς 3 1/2 ἕως 4 ἑκατομμύρια.

Μεταξὺ τῶν ἀσιατικῶν ἔθνων τὸ πρῶτον ἀσπασάμενον τὸν καθ' ἡμᾶς πολιτισμὸν ἐστὶ τὸ τῶν Ἀρμενίων, ὅπερ, τῇ συνδρομῇ πάλιν τῶν ἡμετέρων, ἐδέξατο τὸν χριστιανισμὸν, ἐν ᾧ μετὰ πίστεως καὶ εὐσταθείας ἐνέμεινε τηροῦν μέχρι τῆς σήμερον ἀπαρμείωτον τὴν θρησκείαν τῶν Πατέρων αὐτοῦ καὶ ἀποτελοῦν σπουδαῖον μέλος τῶν ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ φιλοπρόσδον στοιχεῖον ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ. Περὶ Ἀρμενίων, ἰδίως δὲ περὶ τῆς ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας ἐγράψαμεν ἄλλοτε, τὸ κατὰ δύναμιν, καὶ ἴσως λάβωμεν αὖθις ἀφορμὴν νὰ γράψωμεν μεταρράζοντες καὶ τὰς λοιπὰς αὐτῆς ἱερὰς ἀκολουθίας. Περιοριζόμεθα νῦν εἰς τὰς ἐπομένους συντόμους πληροφάνειας καὶ στατιστικῆς τινὰς σημειώσεις, τὰς ὁποίας ἤρυσθημεν ἐκ διαφόρων ἀρμενικῶν δημοσιευμάτων καὶ τῶν πατριαρχικῶν γραφείων.

Ἡ ἄρμενικὴ Ἐκκλησία κυβερνᾶται πνευματικῶς ὑπὸ τεσσάρων Πατριαρχῶν, ὧν οἱ τρεῖς φέρουσι καὶ τὸν τίτλον τοῦ Καθολικοῦ. Εἰσὶ δέ :

Α'. Ὁ Καθολικὸς Ἀρχιεπίσκοπος πάσης Ἀρμενίας, ἔχων περὶ αὐτὸν Σύνοδον ἐκ δώδεκα κληρικῶν μελῶν, οὗ ἔδρα ἐν Ἐτζ-μιασίν¹.

Β'. Ὁ Καθολικὸς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀχθκμάρ².

Γ'. Ὁ Καθολικὸς Ἀρχιεπίσκοπος Κιλικίας³.

Δ'. Ὁ τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχης.

Μόνος ὁ ἐν Ἐτζ-μιασίν Καθολικὸς καὶ Πατριάρχης πάσης Ἀρμενίας κέκτηται τὸ δικαίωμα τοῦ χειροτονεῖν ἐπίσκοπον καὶ εὐλογεῖν τὸ ἅγιον Μῦρον διὰ πάσης τῆς ἐπαρχίας· ἐνῶ οἱ δύο ἕτεροι δύνανται νὰ χειροτονῶσιν ἐπίσκοπους μόνον διὰ τῆς ὑπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐτῶν δικαιοδοσίαν ἐπαρχίας. Ὁ δὲ Ἱεροσολύμων στερεῖται παντελῶς τοῦ δικαιοῦματος τούτου, καθὼς καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως, ὅστις θεωρεῖται ἀπλοῦς Ἀρχιεπίσκοπος τῶν ἐν τῇ τουρκικῇ Αὐτοκρατορίᾳ ἐπαρχικῶν ἐπισκοπῶν⁴.

1. Ἡ λέξις «Ἐτζ-μιασίν» σημαίνει ἄρμενιστὶ «κατὰ βῆσιν τοῦ Μονογενοῦς», ἔστι δὲ περικαλλές· καὶ μέχρι Μοναστηρίου ἐν Βαγερσιβῆτ τῆς ρωσικῆς Ἀρμενίας.

2. Μέχρι ἐπίσης καὶ περικαλλές Μοναστήριον σταυροειδῶς ἐκτισμένον ἐπὶ τινος μικρᾶς νήσου ἐν τῇ λίμνῃ Βῆν, τῆς ἀρχαίας Ἀρσινόης (Σαμιρμαρόκιρτ) κειθὲν ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀρμενίας Κικίκ, ἀκατάκτοτος περὶ τὰ τέλη τοῦ Θ' αἰῶνος. Ἡ λίμνη αὕτη ὀνομάζεται ἄρμενιστὶ καὶ θάλασσα Βῆν ἢ Δόσπ.

3. Ἐδρα αὐτοῦ ἐν Σίς.

4. Πρῶτος ἄρμενιος ἀρχιεπίσκοπος ἐν Κωνσταντινουπόλει εἶναι ὁ ἐκ Προύτης ἐλθὼν, τῷ 1461 Ἰωακείμ, τῇ προσελήσει τοῦ Πορθητοῦ.

Ἐν τῇ ρωσικῇ Ἀρμενίᾳ ὑπάρχουσι εἴκοσι καὶ μίᾳ ἀρχιεπισκοπικῇ ἑδρῇ καὶ τριάκοντα ἕξ μικρὰ τε καὶ μεγάλᾳ μοναστήρια ἐπαρκῶς πεπρωκισμένα. Ἐν δὲ τῇ τουρκικῇ Ἀρμενίᾳ ὑπάρχουσι τεσσαράκοντα καὶ μίᾳ ἀρχιεπισκοπῇ καὶ ἑβδομηκοντα μοναστήρια. Ἔχουσιν οἱ Ἀρμένιοι καὶ ἑννέα ἐπίσκοπὸς ἐκτὸς τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἧτοι ἐν Αὐστρίᾳ, ἐν Ρουμανίᾳ, ἐν Καλκούττῃ κτλ.

Ἐπάρχουσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς προαστείαις τριάκοντα καὶ μίᾳ ἀρμενικῇ ἐκκλησίαι, ὧν ἑκάστη ἔχει ὑποχρεωτικῶς ἀνά ἓνα ἱεροκήρυκα (Βαχραβέτ) διδάσκοντα συγχρόνως εἰς τὰ σχολεῖα τῆς ἐνορίας αὐτοῦ καὶ τὰ ἱερὰ μαθήματα. Ὁ ἱεροκήρυξ, ἐκτὸς τῶν τυχηρῶν ἀπολαυῶν αὐτοῦ, λαμβάνει καὶ μικρὰν τινα ἐπιχορήγησιν παρὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐν ἣ προΐσταται. Ἐκτὸς τῶν ἱεροκηρύκων τούτων, ἐν συνόλῳ ὑπάρχουσιν ἑκατὸν εἴκοσι καὶ εἰς (121) Ἀρμένιοι ἱερεῖς ἐν τε ταῖς ἐκκλησίαις Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν προαστείων.

Οἱ Ἀρμένιοι ἱερεῖς, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν, δὲν μισθοδοτοῦνται, ἀλλ' οὔτε πληροῦνται εἰς τὰς ἐκκλησίας τῶν ἐμβρατίων. Ἐκαστος Ἀρμένιος ἱερεὺς ἔχει ὀρισμένον ἀριθμὸν πνευματικῶν τέκνων, ἀπερ ἐπισκεπτόμενος κατὰ τὰς μεγάλαις καὶ δεσποτικαῖς ἑορταῖς πρὸς τὸ εὐλογεῖν καὶ ἀγιαῖσαι αὐτά, δέχεται παρ' αὐτῶν χρηματικὴν τινα προαιρετικὴν δωρεάν. Οἱ Ἀρμένιοι ἱερεῖς, ἐν ταῖς ἑαυτῶν ἐκκλησίαις, δικαιοῦνται ἵνα περιάγῃσι καὶ δίσκον, ἓνα μόνον, πρὸς ὄφελος τοῦ ἱερατικοῦ αὐτῶν ταμείου, ὅπερ καθ' ἑβδομάδα ἢ δεκαπενθημερίαν ἀνοίγοντες διανέμονται ἐξ ἴσου τὸ εἰσπραχθὲν χρηματικὸν ποσόν.

Οἱ ἱερεῖς, ἐκτὸς τῶν ἱεροκηρῦκων τῶν δι' ἐπισκοπὴν προωρισμένων, εἰσὶν ἕγγαμοὶ καὶ πατέρες οἰκογενεῖας. Οὐδαίς τῶν ἱερέων, καὶ ἐν γένει τῶν ἱερωμένων, δύνανται νὰ συχναίξῃ εἰς καφεψεῖα ἢ καπηλεῖα ἐπὶ ποινῇ αὐστηροτάτῃ. Οἱ ἱερεῖς ἐναλλάξ καὶ κατὰ σειράν, τελοῦσι καθ' ἑβδομάδα ἐν τῇ ἑαυτῶν ἐκκλησίᾳ τὴν θείαν Μυσταγωγίαν, καθ' ἣν ὁ ἱερουργήσων εἶναι ὑπόχρεως ἵνα νυχθημερόν μὲν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ, μακρὰν τῆς τύβθης καὶ τῶν οἰκογενειακῶν φροντίδων, προσευχόμενος. Ἡ ἄρμενικὴ Ἐκκλησία αὐστηρῶς τηρεῖ μέχρι τῆς σήμερον τὴν μὴ χειροτονίαν ὑπερχρίθμων ἱερέων. Τότε μόνον χειροτονεῖ τὸν ἰκνωτότερον καὶ μᾶλλον εὐπαίδευτον καὶ ἐγκρατῆ τῶν ἱερῶν μαθημάτων καὶ τῆς γλώσσης αὐτοῦ, ὅταν τις τῶν ἱερέων μιᾶς ἐκκλησίας ἀποβιώσῃ, ἢ, ὡς ἐκ τοῦ γήρατος, καταστῇ ἀνίκανος πρὸς ἱεροτελεστείαν. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει χρεωστεῖ νὰ δίδῃ τὸ ἡμισυ τῶν προσόδων αὐτοῦ πρὸς τὸν, ὡς ἐκ τοῦ γήρατος, ἀνίκανον καταστάντα προκόχον του ὁ διαδεχθεὶς αὐτὸν νεοχειροτόνητος ἱερεὺς. Ἀποτρέπεται αὐστηρῶς τὸ ἐξομολογεῖν εἰς μὴ ἕγγάμους κληρικὰς οἰοδηποτε καὶ ἄν ὧσιν οὗτοι.

Οἱ ἀδελφοὶ Ἀρμένιοι, ἐκτὸς ἕξ ἰδιοσυντηρήτων ἐκπαιδευτηρίων, ἐν οἷς διαπρέπει τὸ ἐν Χρυσουπόλει λύκειον τοῦ ἡμετέρου σοφοῦ φίλου κ. Ἀρεταίου Βερβερίαν, ἐν ᾧ διδάσκεται καὶ ἡ νεωτέρα ἐλληνικὴ, ἔχουσιν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῖς προαστείοις πεντήκοντα δύο σχολὰς ἀριθμοῦσας ἐν συνόλῳ 5875 μαθητάς, ὧν οἱ 3680 ἄρρενες καὶ 2195 θήλειαι πρὸς συντήρησιν τῶν ὁποίων δαπανῶνται ἐτησίως 1,118,780 γροσίων.

Ἀπὸ δεκαπενταετίας ἤδη συνέστησαν οἱ Ἀρμέ-

νιοι διχοφόρους φιλεκπαιδευτικῆς ἀδελφότητος δικτη-
ρούσας ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐξήκοντα καὶ δύο σχολὰς ἐν
αἷς διδάσκονται 5200 μαθηταί, ὧν οἱ 1792 κόρσι καὶ
ὧν ἡ δαπάνη ἀνέρχεται ἐτησίως εἰς 500,000 γροσίων.

Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Νικομηθεύσας, ἐν τῇ Μονῇ τῇ κα-
λουμένῃ « Ἀρμῆς », ἰδρύθη ἀπὸ ἐξ ἑτῶν ἱεροσπουδα-
στήριον, ἐν ᾧ διδάσκονται, ἐπὶ τοῦ παρόντος, τριά-
κοντα ἐξ μαθηταὶ ὑπὸ ἑπτὰ καθηγητῶν, διατελοῦν
ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ὑπαμελοῦς ἐφορείας ἐδρευούσης
ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ὡσαύτως ἐν Χάσκιοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἔχου-
σιν οἱ Ἀρμένιοι καὶ ἐν ὄρφανοτροφεῖον τῶν Κορσίων,
ἐν ᾧ ἐκπαιδεύονται καὶ περιθάλπονται ἐξήκοντα ὄρ-
φαναὶ κόρσι, αἵτινες, ἐκτὸς τῶν στοιχειωδῶν μαθη-
μάτων, διδάσκονται τὴν ραπτικὴν καὶ χρῆσιμα χει-
ροτεχνήματα. Πολλὰ καὶ κόρσι τοῦ ἐν λόγῳ ὄρφανοτρο-
φείου ὑπανδρευθεῖσαι ἀνεδείχθησαν ἐνῆρτοι οἰκοδέ-
σποιναὶ καὶ χρησταὶ μητέρες.

Τὸ ὄρφανοτροφεῖον τοῦτο ἰδρύθη τῷ 1886 ὑπὸ
τινος καλογραφίαις ὀνόματι Σουρπουχῆς (Ἄγνης) ἀπο-
βιωσάσης προπέρουσι.

Ὑπάρχουσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει δύο φιλεκ-
παιδευτικῆς ἀδελφότητες τῶν κυριῶν συσταθεῖσαι τῷ
1878 καὶ δικτηροῦσιν πέντε πρῶθυναγωγεῖα ἐν ταῖς
ἐπαρχίαις καὶ ἐν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν ᾧ προκα-
ταρτίζονται κόρσι εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρων σχολῶν, ἰδρύθη ἀπὸ τοῦ
1886 ἐν Γαλατῆ, ἐν τῷ προαυλίῳ τῆς Ἐκκλησίας
Λουσαβορίτς (τοῦ Φωτιστοῦ), μία κεντρικὴ σχολή, ἐν
ᾗ, ὑπὸ εἴκοσι καὶ ἐξ καθηγητῶν, διδάσκονται 150
μαθηταί, σχολαρχοῦντος τοῦ ἡμετέρου εὐγενοῦς καὶ

μουσοτραφούς φίλου Χαρουτιούν Μοστιτζιάν. Ἡ ἔτη-
σία δαπάνη τῆς σχολῆς ταύτης εἶναι 205200 γροσίων.

Κατὰ τὸ 1887 οἱ Ἀρμένιοι ἐσύστησαν ἐν Πέρσ,
τῆ πρωτοβουλίᾳ τῆς Α. Ἐξοχότητος Χ. Νουριάν ἐφέν-
δη, ἐργαστήριον τῶν ἀπόρων κορῶν, ἐν ᾧ, ἐκτὸς τῆς
ραπτικῆς καὶ λοιπῶν χειροτεχνημάτων, αἱ μαθη-
τεύουσαι διδάσκονται συγχρόνως στοιχειώδη καὶ ὑψη-
λότερα μαθήματα. Τὸ ἐν λόγῳ ἐργαστήριον διατελεῖ
ὑπὸ τὴν ἐπιθλεψίν τετραμελοῦς ἐφορείας.

Οἱ Ἀρμένιοι ἔχουσιν ὡσαύτως εἰς τὰ ἐκτὸς τῶν
Ἑπταπυργίων (Γεδι-κουλέ) νοσοκομεῖον καὶ ὄρφανοτρο-
φεῖον τῶν ἀρρένων, ᾧν ἡ ἀνακοδόμησις ἤρξατο ἀπὸ τριῶν
ἡδὴ ἔτων μὴ περατωθεῖσα εἰσέτι, ἐν οἷς περιθάλπον-
ται καὶ ἐκπαιδεύονται 219 ὄρφανά, νοσηλεύονται δὲ
ἐν τῷ νοσοκομείῳ κατ' ἔτος περὶ τὰς 2500 ἀσθενεῖς,
φρενοβλαβεῖς γέροντες καὶ λοιποί. Ἡ ἔτησία δαπάνη
τῶν φιλανθρωπικῶν τούτων καθιδρυμάτων κυμαίνε-
ται περὶ τὰς 80 ἢ 85 χιλιάδας γροσίων. Εἰς τὰ φιλαν-
θρωπικὰ ταῦτα καταστήματα ἡ σεβαστὴ Κυβέρνησις
χρηθεῖ ἡμερησίως 200 ὀκάδας ἄρτου καὶ 30 κρέατος.

Ἐν τῷ εἰρημένῳ νοσοκομείῳ ὑπάρχει, ἀπὸ πολ-
λῶν ἔτων ἐργαζόμενον, ἐν κηροποιεῖον, ὅπερ ἀποφέ-
ρει ἔτησίως πρόσοδον 30—35 χιλιάδας γροσίων.

Τὸ ἐν Κοντοσκλίῳ (Κούμ-καπῆ) ἀρμενικὸν Πα-
τριαρχεῖον ἔχει ἐν ὄλῳ τριάκοντα καὶ πέντε ὑπαλλή-
λους· ἦτοι 19 γραμματεῖς, δύο διαγγελεῖς, 6 κληρι-
κοὺς γραμματεῖς καὶ 8 κλητῆρας.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πατριαρχῆς λαμβάνει
μηναίαν ἐπιχορήγησιν λίρας ὀθωμανικῆς πεντήκοντα.
Ἡ ὅλική δαπάνη τῶν πατριαρχείων ἔτησίως ἀνέρχε-
ται εἰς 5 ἕως 6 χιλιάδας ὀθωμανικῶν λιρῶν.

Ἐκαστος Ἀρμένιος, κάτοικος τῆς πρωτεύουσας, δυνάμενος πληρῶσαι, ὅπως ἔχη δικαίωμα ψήρου ἐν ταῖς ἐκλογαῖς, ὁρεῖται ἵνα συνεισφέρει, ἀνεκλόγως τῆς ὑλικῆς του καταστάσεως, ὀρισμένον χρηματικὸν ποσὸν ἐξ 75, 50 καὶ 25 γροσίων. Ὁ ἔθνικός οὗτος φόρος εἰσπράττεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁπόταν κάτοικός τις ἦναι ἠναγκασμένος νὰ διεκπαιρευθῇ ὑπόθεσιν τοῦ τινος διὰ τῶν πατριαρχείων, ἧτοι ἐν ἀγοραπωλησίᾳ, εἰς ζήτησιν ἀδείης γάμου καὶ λοιπῶν.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῖς προκταίσις ὑπάρχουσι 36 ἀρμενικαὶ ἐνορίαι καὶ 33 ἐκκλησιαστικαὶ ἐφοροεπιτροπαὶ συγκεῖμεναι ἐν ὅλῳ ὑπὸ 221 μελῶν.

Αἱ κεντρικαὶ διοικητικαὶ Ἄρχαι τῶν ἀρμενικῶν Πατριαρχείων εἰσὶ:

Α'. Τὸ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων συμβούλιον ἐκ 14 κληρικῶν μελῶν συνερχόμενον ἀπ᾿ τῆς ἐβδομάδος ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Πατριάρχου.

Β'. Τὸ τῶν ἀντιπροσώπων ἐξ 140 μελῶν ἐκλεγόμενων ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν προκταίσις συνερχόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Γενικῶν Κανονισμῶν.

Γ'. Τὸ Ἀρχαῖον Συμβούλιον ἐξ 20 λαϊκῶν μελῶν, συνεδριάζον ἐν Γαλατῆ ἀπ᾿ τῆς ἐβδομάδος ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Πατριάρχου.

Δ'. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον ἐξ 8 μελῶν, τεσσάρων κληρικῶν καὶ τεσσάρων λαϊκῶν, συνεδριάζον ἀπ᾿ τῆς ἐβδομάδος ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Πρωτοσυγγέλλου.

Ε'. Ἡ Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐξ 7 μελῶν καὶ ἑνὸς ἐπόπτου τῶν σχολῶν, συνερχομένη ἀπ᾿ τῆς ἐβδομάδος.

ΣΤ'. Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐξ 7 μελῶν, συνεχομένη ἀπ᾿ τῆς ἐβδομάδος.

Ζ'. Ἡ ἐπὶ τῶν διαθηκῶν καὶ ἀφιερωμάτων Ἐπιτροπὴ, ἐξ 7 μελῶν, συνεχομένη δις τοῦ μηνός.

Η'. Ἡ τῶν Νοσοκομείων Ἐφορεία ἐξ 8 μελῶν καὶ δύο γραμματέων συνεχομένη ἀπ᾿ τῆς ἐβδομάδος καὶ ἐκτάκτως.

Οἱ Ἀρμένιοι ἔχουσιν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς ἐπαρχίαις ἑπτὰ περιοδικὰ συγγράμματα καὶ εἴκοσι μίαν ἡμερηΐαν.

Ἴατροὶ Ἀρμένιοι διπλωματοῦχοι ὑπάρχουσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς ἐπαρχίαις ἐν ὄλῳ 218.

Δικηγόροι Ἀρμένιοι διπλωματοῦχοι ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς ἐπαρχίαις 125 τὸ ὅλον.

Ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ ὑπάρχουσιν Ἀρμένιοι κυβερνητικοὶ ὑπ᾿ ἄλλῃ καὶ βαθμοῦχοι ἐν ὄλῳ 337, ἐξ ὧν τρεῖς βεζίροι, 17 οὐλιᾶ α' τάξεως καὶ α' βαθμοῦ, εἰς βεϊτέρ-βέη, τρεῖς μίρι-λιβᾶ, τρεῖς μίρι-μιράν, 33 οὐλιᾶ β' τάξεως, 48 μουτεματζ β' βαθμοῦ καὶ β' τάξεως, 16 καλι-μακκάμ, 7 πίν-πασή, καὶ 128 κατωτέρων βαθμῶν.

Τὰ περὶ βαθμοῦχων, ἱατρῶν καὶ δικηγόρων ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Καρεκίη Βαγδάτληγιάν δημοσιευθέντος ἡμερολογίου τοῦ 1892 ἔτους.

ΤΕΛΟΣ.

ΕΡΓΑ ΦΙΛΟΦΟΝΗΘΕΝΤΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΝΤΑ

ΥΠΟ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ι. Χ. ΤΖΟΛΑΚΙΔΟΥ

1. Γραμματική τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς πρὸς χρῆσιν τῶν Ἀρμενίων μετὰ οἰκιακῶν διαλόγων.

2. Λεξικὸν ἄρμενο-ἑλληνικόν.

3. Ἀλφάβητᾶριον ἑλληνικὸν μετ' ἀναγνωσματαρίου πρὸς χρῆσιν τῶν Ἀρμενίων.

4. Διάλογοι ἑλληνο-ἄρμενικοὶ μετ' ἀλφάβηταρίου καὶ κανόνων ἑλληνικῆς ἀναγνώσεως πρὸς χρῆσιν τῶν Ἀρμενίων.

5. Γραμματικὴ τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς ἄρμενιστί κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Ὀλενδόρφου.

6. Οἱ Γενίτσαροι ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὸ ἄρμενικὸν τόμοι 2.

7. Κατήχησις Φιλαρέτου Μητροπολίτου Μόσχας εἰς τὸ ἄρμενικὸν ἐγκρίσει τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

8. Ὁδηγὸς ἑλληνο-ἄρμενικῶν διαλόγων μετ' ἀναγνωσματαρίου ἑλληνικοῦ, ἄρμενιστί πρὸς χρῆσιν τῶν Ἀρμενίων.

9. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος τῆς ἀνατολικῆς ἄρμενικῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῶν διαμειφθεισῶν ἐπιστολῶν μεταξὺ Μανουὴλ Αὐστοκράτορος τοῦ Κομνηνοῦ, Μιχαὴλ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τοῦ Καθολικοῦ Νερσῆς τοῦ Χαριέντος, ἑλληνιστί μετὰ τοῦ ἄρμενικοῦ κειμένου.

10. Ἀκολουθία τῆς Θείας Λειτουργίας κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἀνατολικῆς ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας ἐκ τοῦ ἀρμενικοῦ εἰς τὸ ἑλληνικὸν μετὰ προλεγομένων*.

11. Τὸ καθ' ἡμᾶς οἰκογενειακὸν δίκαιον μετὰ τῶν βαθμῶν συγγενείας ἐν ἐκτάσει, τῶν ἐθνικῶν Κανονισμῶν καὶ τῶν πατριαρχικῶν Βερζτίων ἀρμενιστί.

12. Ἀναγνωσματῶριον ἑλληνικὸν καὶ οἰκιακῶς διήλογοι ἑλληνο-ἀρμενικοί.

13. Γενικοὶ Κανονισμοὶ τῶν ἀρμενικῶν Πατριαρχείων καὶ σύντομοι στατιστικαὶ πληροφορίαι περὶ τῆς ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας, ἑλληνιστί.

**Ἔργα μεταφρασθέντα καὶ μὴ εἰσέτι
δημοσιευθέντα.**

1. Ἀκολουθία τοῦ ἱεροῦ Βαπτίσματος τῆς καθ' ἡμᾶς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὸ ἀρμενικόν.

2. Τὸ καθ' ἡμᾶς Κληρονομικὸν Δίκαιον ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὸ ἀρμενικόν

3. Ἀκολουθία τοῦ στεφννώματος τῆς ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας ἐκ τοῦ ἀρμενικοῦ εἰς τὸ ἑλληνικόν.

* Τὰ δύο ταῦτα ἔργα, μετὰ τῶν προλεγομένων, μετεφράσθησαν ἐσχάτως εἰς τὸ ἀγγλικὸν καὶ ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ σπουδαίῳ ἐκκλησιαστικῷ περιοδικῷ συγγράμματι τῆς ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας ἐκδοδομένῳ ἐν Λονδίῳ ὑπὸ τὸν τίτλον The Foreign Church Chronicle and Review.

 SISMANOGGIO
MECARDO

 SISMANGALLO
MEGANO

Bib. Imp.
1686
L'union is yillat'e
in occorrenza